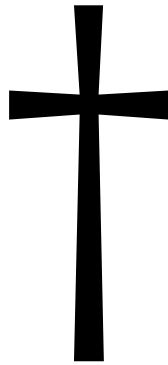

Deo Gratias

FREDERIK BERG OLSEN

I ledtog med
Natural Born Holmers

København
1999

*På den syvende dag fuldendte Gud
det værk, han havde udført, og han
hvilede på den syvende dag efter det
værk, han havde udført;*

1. Mosebog kap. 2, 2

Indhold

<i>Forord & Kredit</i>	2
<i>Synops</i>	3
<i>Deo Gratias: Indledende Manøvrer</i>	4-7
<i>Deo Gratias?</i>	4
<i>Gud</i>	4
<i>Messias</i>	4
<i>Klosteret</i>	5
<i>Relikviet</i>	5
<i>Nonnerne</i>	5
<i>Miraklerne</i>	6
<i>Det Onde</i>	6
<i>Fødslerne</i>	6
<i>Dåben</i>	6
<i>Spillets opbygning</i>	7
<i>Tempo og varighed</i>	7
<i>Deo Gratias: De Hellige</i>	8-10
<i>Søster Isabel</i>	8
<i>Søster Johanne</i>	8
<i>Moder Simone</i>	8
<i>Barnet</i>	8
<i>Søster Maria</i>	9
<i>Søster Gabriella</i>	9
<i>Søster Magdalene</i>	9
<i>Deo Gratias: Bipersoner</i>	11-12
<i>Handlingsforløb(Flowchart)</i>	13
<i>Deo Gratias: Scener</i>	14-25
<i>Handouts, oplæsningsark og trosbekendelse</i>	26-28
<i>Spilpersoner</i>	resten

Forord

Velkommen til Deo Gratias. Scenariet har på skrivende stund et år på bagen. Det blev første gang spillet på Fastaval 99.

Scenariet bygger på nogle meget tunge teologiske problemstillinger, som jeg (lidt kunstigt) sætter på en spids. Men scenariet kræver hverken at man læser teologi eller religionsvidenskab – det er nok at man har en smule bibelkundskab. Jeg har forsøgt med de citater der er i scenariet at præsentere de skriftsteder der er centrale i forhold til historien. Men, det vil da være en udmærket ide, hvis du læste Johannes Åbenbaring og måske et evangelium - og har du ikke en bibel - så skaf en, den er om end ikke andet et stykke kulturhistorie.

Det er ikke et forsøg på at skabe et teologisk, historisk korrekt scenarie. Det vigtige i dette scenarie er personerne, deres forestillinger og den psykologiske udvikling de gennemgår. Dette er et personcentreret scenarie. Igennem dem skabes den gode historie, det interessante i spillet og scenariet. Det kristologiske element er sådan set bare rygraden for et episk scenarie om Messias, Antikrist og Dommedags komme.

Samtidig er også et forsøg på at skabe nogle interessante kvindelige roller. Jeg mener at der er blevet skrevet al for få gode kvinderoller i tidens løb. Alt for ofte har man set, at de kvindelige roller enten er klichéer eller også bliver de gjort til mænd. Derfor ville jeg forsøge at skabe nogle roller med saft og kraft i dem, men gøre det uden at rollerne faldt udenfor historien - derfor en historie om et nonnekloster og en gravid nonne og de problemer det afstedkommer.

Allersidst: Dette er ikke teologi. Dette er scenarie ikke *læren*, og jeg prøver ikke at forkynde. Jeg er ikke engang troende. Dette er først og fremmest et scenarie og en god historie. Den virkelighed jeg skaber er fordrejet; konstrueret så den passer ind i det jeg gerne vil opnå med den. Naturligvis læner jeg mig op at den kristne mytologi, jeg tager de brudstykker jeg kan bruge og deformerer dem. Derfor har jeg lettere modificeret enkelte bibelcitater eller fjernet dem fra deres rette kontekst. Et enkelt citat er selvopfundet, men ellers skulle alt være i orden.

*Frederik Berg Olsen
Maj 2000*

Ide og forfatter
Frederik Berg Olsen

Assisterende idemagere
Michael E.F. Sonne
Lars Vilhelmsen
Dennis G. Kofod
Jonas Harild
Lars Vensild

Andre inspirerende bekendtskaber
Jacob Schmidt-Madsen

Spiltestere:
Dennis kofod
Morten sønderlund
Jonas harild
Lars vensild

Anne Knudsen
Anne Vestergaard
Anne-marie Hansen
Laura N. Pedersen
Maja Trudso
og Johanne fra Norge

Derudover tak til
Michael G. Schmidt
Resten af Natural Born Holmers
&
Dommerne på Fastaval 99

Men allerstørst tak til dig, som har vist
interesse for at spille
Deo Gratias.

© Frederik Berg Olsen,
Natural Born Holmers

Synops

Midt i 1. Verdenskrigs hærgede slagmarker ligger et nonnekloster. Nonnerne på klosteret er i besiddelse af gudgivne magiske kræfter. Igennem deres kræfter holder de klosteret udenfor krigen. Krigen er det ondes virke. Derfor har de skabt et magisk skjold, som søger for at klosteret er uberørt af krigen og det Onde. Det varer dog ikke ved. Klosterets priorinde, en gammel kvinde, er døende, og véd at hun snart skal dø. På samme måde er det magiske skjold også ved at falde fra hinanden, og lukke krigen og det Onde ind.

Samtidig er der sket noget fantastisk inden for klosterets vægge. En af nonnerne er gravid. Det fantastiske består i, at hun stadig er jomfru. Hun føder i løbet af scenariet, samtidig med at den gamle priorinde dør. Priorinden får det nyfødte barns rolle.

Barnet er meget specielt. I det ligger potentialet til at blive den nye Messias eller Antikrist. Barnet må selv vælge side, uden at kunne skelne mellem godt og ondt. Under alle omstændigheder er det en indvarsling af Dommedag. Barnet fødes med en bevidsthed og med så store magiske kræfter, at det har mulighed for at forandre verden, dog er barnet fysisk hæmmet, og har ingen forståelse for godt eller ondt.

Det er ikke den eneste fødsel blandt nonnerne. En nonne, hvis magiske kræfter stadig ligger latent i hende, oplever en anden slags fødsel. Hendes kræfter bliver født samtidig med jomfruens fødsel. Hun bliver født til at være Barnets antitese.

Efter fødslerne bliver nonnerne splittet op i to grupper. Dem der ser barnet som den nye Messias, og dem der ser det som Antikrist. Der er ingen der med sikkerhed ved hvem der har undfanget barnet. Situationen bliver tilspidset ved at det onde, en dæmon, gør sit indtog på klosteret, for at så tvivl om hvad barnet er. Derved efterlader dæmonen nonnerne med endnu større tvivl om, hvad barnet virkelig er. Scenariet når sin afslutning når enten det gode, Messias, eller det onde, Antikrist, har vundet.

Deo Gratias

Dette er den første del af selve scenariet. Her vil jeg forklare de begreber der skal forklares og de ting der skal vides.

Deo Gratias?

Deo Gratias betyder egentlig *Guds Nåde*, men optræder i betydningen *Gud være lovet* eller *Gud ske tak* i de kirkelige handlinger. Jeg må krybe til korset og indrømme, at det ikke i begyndelsen havde nogen særligt forhold til scenariet, men man kan jo altid lægge begrebet nåde ned over nonnerne, mennesket og verdenen. Primært er det bare en titel - et blikfang og stemningsætter.

Gud

Det er vigtigt allerførst at fastslå Guds rolle i scenariet. Gud eksisterer. Der igennem findes også djævelen, englene og dæmonerne. Verden hænger sammen på den måde der er beskrevet i Bibelen. Gud har skabt verden på syv dage, Himmel og helvede er virkelige nok o.s.v. Guds rolle er overvejende passiv, han vil ikke bryde ind og påvirke handlingen, med mindre at nonnerne direkte beder ham om det. Det har jeg overladt til det Onde.

Gud har sat sig udenfor sit skaberværk, og den eneste kraft der for alvor påvirker situationen er det Onde. Gud virker indirekte, gennem menneskene og mest tydeligt - nonnerne.

Scenariets handling kan ses som en prøvelse fra Gud, om de vælger at tro på ham eller på rationaliteten. Nøglen til scenariet ligger i følgende bibelcitater:

“Da sagde engelen: »Ræk ikke din hånd ud mod drengen og gør ham ikke noget; thi nu ved jeg, at du frygter Gud og end ikke sparer din søn, din eneste, for mig!«”

1. Mosebog 22, 12

Bibelcitateret handler om Abraham, der af Herren bliver bedt om at ofre sin søn, Isak. Han vælger at gøre det, men bliver stoppet og ofrer i stedet et vædder. Prøvelsen består i at Gud tester sin udvalgte i troen. Følger han blindt Guds ord bliver det godt - men tvivler han på Guds ord, så har han svigtet sin Gud og sin tro.

På samme måde bliver nonnerne prøvet. Vælger de at tro på Gud, gennem at udføre en rationelt forkert handling, eller vælger de at lytte til deres fornuft og lade være. Hvis de lader være har de fejlet og Gud mister sin tålmodighed med mennesket, og ender sit skaberværk - Dømedag. Gud mister troen på mennesket og straffer dem.

Messias

Den centrale figur i scenariet er Messias. Messias kommer til nonnerne i den ene eller anden form - enten som barnet eller som en nonne.

Problemet er, hvorvidt de tror, at der vil komme en ny Messias, eller om det er Jesus, der vil komme igen. På den måde ligger det sande opgør mellem skifterne som Guds ord, eller Guds direkte vilje. Skal man tro fuldt og fast på skrifterne, og afvise alt andet fordi det ikke står skrevet, eller skal man overgive sig i Guds vilje og følge sin tro. Den bagvedliggende grund til at Gud lader en Messias/Antikrist figur fødes er at han lader mennesket vælge side, på samme måde som Englene gjorde engang, igennem deres valg vælger de om de vil opnå Gudsriget eller den evige fortabelse.

Klosteret

Scenariet udspiller sig på et unavngivet kloster¹. Klosteret ligger et sted i Frankrig, og foregår på et tidspunkt under 1. Verdenskrig. Den mere præcise angivelse af tid og sted, har jeg med vilje undladt at præcisere. Det er ikke rammen der er interessant, men derimod indholdet.

Efter Tempelridderordenen faldt, blev en af de skatte de havde erobret fra Jerusalem under korstogene, et stykke brød fra den sidste nadver, bragt til klosteret. Dette relikvie blev så selve grundlaget for klosteret.

Klosteret er gammelt, jeg har valgt at lægge dets grundlæggelse tilbage til 1300-tallet. På det tidspunkt blev de fleste europæiske klostre grundlagt. Det er bygget i en gotisk, opadstræbende stil, med forholdsvis spinkle mure, opadstræbende spidse buer og en del spir.

Selve klosteret indeholder nogle celler til nonnerne, en spisesal, et kapel(selve kirken), et kirketårn med klokker, som de ikke bruger mere pga. krigen. Så er der et veludstyret bibliotek, et køkken, et infirmeri til de sårede soldater, en kælder, hvor dele af den er lukket ned. En klosterhave med et lille bassin med en statue af Jomfru Maria og jesusbarnet. I haven er der også nogle planter, som er gået i hi under efteråret, samt nogle træer osv.

En høj mur delvis sammenbygget med selve kirken adskiller klosteret fra omverdenen. Udenfor er der ødelagt - en slagmark og et stykke derfra begynder skyttegravene.

Kapellet kræver nok en særlig beskrivelse. Selve kirkeskibet er langt, og der er højt til loftet. For enden er der et alter, med et kors hvorpå en lidende kristusfigur i menneskestørrelse hænger. For fødderne af Jesus på alterbordet står en lille guldskrin. Heri ligger klosterets relikvie. Det er låst. Der er ingen prædikestol, prædikerne foregår stående nede foran alteret. Væggene er udsmykket med ikoner, billeder af forskellige helgener. Så er der en smuk stendøbefond ude i siden, et stykke væk fra alteret.

Du må selv visualisere dig sammenhængen mellem de enkelte steder, men det hele er bygget fornuftigt op.

Relikviet

Klosteret har en uvurderlig skat. En bid brød fra den sidste nadver, hvor Jesus Dette relikvie er grundlaget for klosterets eksistens. Uden dette kan klosteret ikke eksistere. Brødet indeholder store magiske kræfter på grund af dets bånd til Jesus. Hvis brødet skulle komme i de forkerte hænder, ville grundlaget for klosteret forsvinde og klosteret gå til grunde. Handoutmæssigt kan jeg kun anbefale, at man bruger et ægte fysisk stykke brød. Brødet ender typisk med at blive spist, og virker netop som det udslagsgivende i kampen mellem det gode og det onde.

*”Og mens de spiste, tog han et brød, velsignede, brød det, gav dem det og sagde:
»Tag det; dette er mit legeme«”*

Mark. 14, 22

Nonnerne

I starten er alle aktørerne i scenariet nonner. Der er seks spilpersoner og fire bipersoner på klosteret. Næsten alle nonnerne er i besiddelse af nogle ganske specielle kræfter. De har en forbindelse til Gud, han har benådet dem med evnen til at udføre mirakler. Deres evner falder i forskellige kategorier, alle inspireret af bibelen og den religiøse sfære. Det vil fremgå senere hvad de enkelte nonner kan. Der er dog nogle af nonnerne som ikke har nogle særlige kræfter. Disse er de fire bipersoner samt to af spillerne. Den ene af spillerne vil senere modtage sine kræfter(og mere til). Selvom jeg tvivler på, at det vil få nogen relevans for spillet, så tilhører nonnerne Cistercienser-ordenen. Denne orden er valgt på grund af dets forbindelse til Tempelridderne.

---

¹ Hvis det skulle vise sig nødvendigt at klosteret skulle få et navn, så kan vi jo kalde det *Convent de la Sainte Vierge* (Jomfru Maria klosteret). Men jeg mener stadig at det er uvæsentligt, da det ingen reel betydning har for scenariet.

Miraklerne

Miraklerne kan bedst forklares som en slags magi. Denne magi virker på den måde at nonnerne igennem bønner, kan kontakte Gud, og bede ham om at gøre forskellige ting. Alle nonnerne har forskellige kræfter. Det vigtige er at magien går igennem Gud, og at spillerne igennem deres brug af hans kraft, viser ærefrygt og respekt for ham. Man kan sige at det er en nådegave fra Gud.

Det er vigtigt, at det ikke virker plat at bruge kræfterne. For at det ikke skal falde til jorden skal magien bruges inden for den forestillingsverden nonnerne har.

Der er en udpræget fare for at nonnerne, igennem deres ekstraordinære kræfter vil føle sig overmodige, hybris-motivet vil hele tiden ligge og true. Nonnerne har hele tiden muligheden for at synde på samme måde, som Lucifer også gjorde - stoltheden og en alt for stor tiltro til sine egne evner. De viser ikke Gud den fornødne respekt. Dette kan ses gennem at de er ved at miste troen på Gud, og erstatte den med troen på sig selv.

Det Onde

Jeg har valgt at visualisere det onde på forskellige måder. Krigen er den første. Jeg lader nonnerne forstå, at Krigen er det ondes virke. For nogle er den indvarslingen af dommedag.

Det onde manifesterer sig på forskellige måder. Jeg har valgt at skabe en entitet kaldet Ormen. Ormen er et billede, nonnerne har af det Onde. Den kan bedst beskrives som kaoskraften, der nedbryder og ødelægger Kosmos - Guds skaberværk og plan - og de troende. Ormen kan også ses som synden. Jo mere du synder, desto større indflydelse har Ormen på dig. Disse to måder at anskueliggøre det onde på, kan enten være komplementære eller kontrære. Enkelte nonners personbeskrivelser indeholder dette skisma. Desuden synes jeg at det er et godt fortælle-mæssigt element, det med Ormen.

Fødslerne

Et andet af de gennemgående elementer er fødsel. I scenariet er der to fødsler, hvoraf kun den ene er en rigtig fødsel. Søster Magdalene er gravid med den nye Messias/Antikrist. Hendes fødsel kan sammenlignes med Jomfru Marias fødsel. Begge er kommet i stand af en overnaturlig indgriben. Hun er stadig jomfru. Historien gentager sig selv, men denne gang med et twist; barnet kan enten være godt eller ondt.

En anden nonne, Søster Gabriella, modtager sine kræfter i løbet af spillet - de fødes. Hun bliver Barnets antitese - enten Messias eller Antikrist.

En enkelt fødsel er sket i forhistorien til en af spillerne, Søster Maria, men mere om den i afsnittet om hende og på hendes karakterark.

Dåben

En af nøglescenerne i scenariet er en dåb. Ideen til dåben præsenteres som et bibelcitater på Søster Isabels karakter-ark. Dette citat eksisterer ikke i virkeligheden², hvilket du måske skal gøre den bibelkyndige. Denne dåb bruges til at afgøre om det nye barn er Messias eller Antikrist. Dåben er særlig da den foretages med kogende vand. Det er ikke rationelt at døbe et nyfødt barn i kogende vand. Alle vil vide, at det vil skole et barn forfærdeligt - måske endda slå det ihjel. Nonnerne(og barnet) prøves igennem dåben, på samme måde som Abraham. Igennem dåben indvies barnet til Gud. Nægter det at lade sig døbe, fravælger det sig Guds velsignelse og bliver Antikrist. Barnets spiller er den der foretager dette valg, uden egentlig at vide, hvad det er der sker. Vælger det at beskytte sig bliver det Antikrist, vælger det at lade sig nedsænke i det kogende vand bliver det indviet til Gud og bliver Messias. Læs mere om dåben i den pågældende scene.

---

² For at bibeholde illusionen, har jeg valgt at kreditere tekststykket til en apokryf tekst(en der ikke er en del af kanon, men god til at få forstand på) - Judiths Bog

Spillets opbygning

Deo Gratias er et forholdsvis lineært opbygget scenarie. De events der skal ske, er sådan set bestemt på forhånd. Den virkelige handling er den der foregår i hvad spillerne *vælger* at tro og hvordan de *vælger* at reagere. Derved opdager spillerne ikke spillets linearitet. Jeg mener at lineariteten i den ydre handling, skaber den bedste historie. Et eksempel på spillernes indflydelse er, at de indirekte vælger, hvad barnet skal blive; Antikrist eller Messias.

For at få spillerne til at gøre som man gerne vil have kan du bruge forskellige metoder. Den første er ved de ydre handlinger. Disse tvinger spillerne til at reagere, eller til at undlade at reagere. Dette er også et valg. En anden metode man kan bruge, er at anvende den indre stemme: Dette er en rent spilteknisk greb, som har stor effekt. Hvis du vil formidle et budskab, sætte tanker i gang hos en spiller, kan du ved at tale/hviske ganske sagte til spilleren. På den måde virker du som personens samvittighed, forbudte tanker o.s.v. Det er meget virkningsfuldt, og er en god måde at indirekte sætte gang i tingene på, som ikke virker skæmmende på spillet. Visse scener fungerer på denne måde.

Tempo og varighed:

Spillet skal køre i et forholdsvis langsomt tempo, der skal være tid til at de kan diskutere og intrigere.

Scenariet varer omtrent de obligatoriske 6 timer, men mindre kan sagtens gøre det. For eksempel varede scenariet ved anden spilstest 4½ time. Heraf var 1 time afsat til læsning af karakterarkene. Det er uhyre vigtigt at spillerne læser deres karakterark grundigt (hvilket du selvfølgelig også skal gøre). Over halvdelen af scenariet ligger i virkeligheden i personerne. De og deres forestillinger er det centrale i Deo Gratias.

Før du starter selve spillet, kan du lade spillerne kollektivt læse op af trosbekendelsen. Denne er taget med, for at understrege at spillerne nu går ind i en anden verden, akkurat som en hypnose. Dog er jeg klar over at det på nogen kan virke stødende – i så fald kan du udelade den.

Stop!

Før du læser det næste afsnit som handler om spilpersonerne vil jeg gerne have at du læser karakterarkene. Her bliver du præsenteret for hvad personerne tænker og føler. De er skrevet i første person, og ikke alt hvad de siger er nødvendigvis sandt. Hvad sandheden virkelig er fremgår af det stykke du kan læse efter at have læst karakterarkene. Herved håber jeg at du vil få størst forståelse for personerne.

De hellige

Dette er spilpersonerne, spillerne spiller alle nonner i starten. Det følgende er en kort beskrivelse af de enkelte karakterer, hvor elementer de ikke direkte siger er forklaret, her kan du også læse om tingenes rigtige sammenhæng.

Søster Isabel

Søster Isabel, den skriftkloge, er nok en af de personer der er mest krudt i. For det første har hun masturberet med et krucifiks, i den tro at det var Jesus, dagen før spillet starter. For det andet så har hun ingen reelle gudgivne kræfter. Hun kan ikke uddrive onde ånde. Ved de lejligheder hun har gjort det har det drejet sig om besatte, der i virkeligheden var epileptikere o.s.v. For det tredje så ser hun intet guddommeligt ved barnet. Hun mistænker Søster Magdalene for at have haft seksuel omgang med de sårede soldater på klosteret. Dette hænger også sammen med, at hun er overbevist om, at det er Jesus der vil komme igen og ikke en ny Messias. Dette hænger igen sammen med hendes syn på skrifterne. Alt hvad er ikke står skrevet er usandt. Derfor vil den mindste uoverensstemmelse med skrifterne blive forkastet. Derfor har hun også mistro til Søster Johanne. Alt i alt har det Onde rimelig fat i hende.

Søster Johanne

Modstykket til Søster Isabel. Hun får åbenbaringer direkte fra Gud. Det er også deres interne problem. Disse åbenbaringer kan være fremtidige eller fortidige. I beskrivelsen af scenerne vil der stå mere om det. Dette er dog kun de fastlagte scener, og du skal ikke begrænse dig til dem. Hendes syner er for det meste af ubehagelig karakter, dette er gjort med vilje for at forstærke hendes ubehag ved hendes kraft - det kunne være godt hvis hun ønskede at hun aldrig havde fået den. Hun er sammen med Søster Gabriella vidne til Søster Marias sære natlige episoder, selvom hun ikke ved hvad det er der sker. Synd spiller en stor rolle hos hende.

Moder Simone

Priorinden på klosteret, hun leder og fordeler det skal gøres. Det er en svær rolle, som kræver en god spiller. Moder Simone er ikke med i scenariet hele vejen. Hun er døende fra starten af. Man kan se hendes sygdom som et symptom på den ydre krig. Ormen i hendes krop og Ormen ude i verden. Hun dør samtidig med at barnet fødes, og overtager dennes rolle. Der er ikke tale om en reinkarnation. På den måde opstår der en ny magtfordeling, da der kommer en ny priorinde, Søster Maria. Hun har kendskab til Søster Isabels synd, og vil i hendes aftenprædiken komme ind på det gennem en lignelse. Hun er den eneste af nonnerne med offensive kræfter. Hun kan nedkalde Guds vrede over synderne - fremskynde deres dom. Her er faren for at være overmodig endnu større, for hvordan udvælger man synderne - gør man sig da ikke til Gud?

Barnet

Barnet er en dobbeltperson. I det ligger muligheden for at blive den nye Messias eller Antikrist. Barnet er et symbol på den verden, hvori klosteret eksisterer. Barnet må vælge side, uden at kunne skelne mellem godt og ondt. Igennem hele scenariet er der tvivl om, hvem der har undfanget barnet. Er det Ormen - det Onde, eller er det Helligånden - Gud. Tvivlen skal spille en stor rolle i hver enkelt nonnes sind. Barnet fødes med en bevidsthed, den kan delvis kommunikere telepatiske med sin mor, og kan fornemme ønsker hos sin mor. Besidder store magiske kræfter, og kan gøre næsten alt (du bestemmer dog hvad og om det sker). Det er ikke selvbevidst, det *er* bare. Det kan ikke skelne mellem godt eller ondt - kan ikke afgøre om en handling er god eller ond - kan ikke overskue konsekvenserne af sine handlinger.

Barnet vælger ubevidst side i dåbsscenen, hvor det nedsænkes i kogende vand. Vender barnet den anden kind til som Jesus, eller tænker det på sig selv og beskytter sig selv. Barnets spiller er nok ikke klar over, at det er her valget mellem godt og ondt foretages. Barnets spiller vil sandsynligvis ikke *spille* barnet, men derimod basere beslutningen på sit eget kendskab til virkeligheden. På den måde er det spilleren, og ikke barnet der vælger. Dette er o.k. Det der på et andet plan er tale om, er om man spiller barnet eller sig selv. Spiller man barnet, som intet begreb har om verdens sammenhæng, og lader sig døbe, men spiller man sig selv, så nægter man at lade sig døbe, da det er urationelt; et barn ville dø af en dåb i kogende vand. På den måde hænger valget mellem Messias og Antikrist også sammen. Valget står mellem at tro i stedet for at vide. Troen eller rationaliteten.

Søster Maria

En interessant ting opstod da spillet blev playtestet. Maria opfattede Barnet, som det barn hun selv havde mistet, og udlevede de moderfølelser hun aldrig nåede at få med hendes eget.

Den kommende priorinde, efter Moder Simone er død. Hun er blevet udvalgt til dette hverv af Moder Simone. Maria er gennemsyret af tanker og synd og straf. Hun forsøger at gøre bod på en fortidig hændelse ved at pine sig selv; hun er flagellant³. Det hun forsøger at gøre bod på er at hun, før hun blev nonne, fødte og dræbte sit eget barn under indflydelse af Djævelen. Det der skete under denne fødselspsykose plager hende stadig. Gennem disse bodshandlinger (piskning) forsøger hun at rense sig. Du skal lokke hende til at gentage hendes gerning med Magdalenes barn - få hende til at slå det ihjel. Du skal dog ikke lade hende gøre det. Dette er hendes anden prøve, og nu burde hun være stærk nok til at modstå Djævelen.

Gud har dog vist hende sin nåde, og har skænket hende den gave at hun kan helbrede de syge og sårede - men ikke de døende. Gud har bestemt at de skal videre, og er derfor udenfor hendes rækkevidde.

Maria tror ikke på at Barnet er den nye Messias, men hælder mere til at Søster Magdalene har syndet med soldaterne. Hendes indflydelse på dette spørgsmål forøges, når hun kommer til magten, og bliver den nye priorinde.

Søster Gabriella

Søster Gabriella er den nyeste af alle nonnerne. Hun fik sit kald da hun mødte ærkeenglen Gabriel, som gav hende Guds mærke i hænderne - stigmataet⁴.

Hendes celle ligger på samme måde som Søster Johannes ved siden af Søster Marias, og hun har oplevet det samme, endda set hendes pisk. Gabriella er særlig i kraft af, at hun ikke har modtaget sine evner fra Gud endnu. Disse modtager hun omtrent samtidig med barnet bliver født. En dybere beskrivelse af dette kan du se i de pågældende scener. Hendes kommende kræfter er nærmest infernalske, ild og svovl, og er de eneste offensive kræfter på klosteret efter Moder Simones død. Du skal bilde hende ind, at hun er den nye Messias (hvad enten hun er det eller ej). Hendes kræfter vil virke dæmoniske på de andre nonner, og de vil sandsynligvis se hende som tilhørende det onde - specielt når hun går rundt og kalder sig den nye Messias; en udvikling de nok ikke havde ventet.

Søster Magdalene

Jomfrufødsler er ikke noget der sker hver dag. Det er derfor også forståeligt at når det endelig sker, så er det noget ganske specielt. I dette scenarie er i høj grad en særlig hændelse. Søster Magdalene vil enten føde Messias eller Antikrist. Hun er selv overbevist om, at hun vil føde

---

³ Flagellanterne var en folkelig bevægelse, der opstod i kølvandet på den Sorte Død (1347+) og havde stor opbakning. Flagellanterne, som primært bestod af ikke-gejstlige, begyndte at udele syndsforladelser. Dette var en indtrængen på et strengt kirkeligt domæne, og det kunne ikke tolereres og den blev fordømt.

⁴ Begrebet stigmata stammer fra Jesus, det er mærkerne efter naglerne, da han blev korsfæstet. Frans af Assisi, grundlæggeren af Franciskanermunkordenen i 1200-tallet, fik også disse mærker efter han mødte en engel. Af den katolske kirke ses disse mærker som et mirakel - et tegn fra Gud; og de forekommer selv den dag i dag.

den nye Messias. Hun føler sig udvalgt af Gud til at bære dette barn - føler sig beslægtet med Jomfru Maria. Hun er stolt over nåde Gud viser hende. Denne stolthed er hendes hybris på samme måde som det var for Lucifer. På en måde er hun forblændet af hendes udvælgelse. Hun har den særlige evne, at hun kan skabe et beskyttende skjold - det er det der holder klosteret udenfor krigen, et skjold hun også kan bruge til at beskytte sit barn imod det kogende vand i dåbsscenen.

Bipersoner

Spillerne er ikke kun de eneste personer på klosteret, for ikke at tale om de eneste nonner. Der er fire andre nonner på klosteret og en række sårede soldater. Deres roller er ikke så vigtige, de er sådan set kun med for at klosteret ikke skal virke for tomt.

Søster Catharine

Søster Catharine er den ældste af dem alle og senil. Hun er gået i barndom som man kaldte det dengang. Catharine passer på nøglen til relikviet, en ting hun ikke glemmer hvor hun har. Om dette skyldes at hun har den i en kæde om halsen eller hvad, det er ikke godt at vide.

Søster Anastase

Anastase mistede synet efter hun blev indviet. Gud lod hende ikke se verdens ødelæggelse, men måske vil han give hende synet tilbage den dag hans rige kommer. Hun er ikke til den store hjælp, men nonnerne tager sig af hende. Selvom hun intet kan se, er hun måske den mest klarsynede af dem alle. Du kan bruge hende til at rette spillernes opmærksomhed på noget, de måske ikke havde tænkt på. Hun er et værktøj.

Søster Claire

Hendes eneste karaktertræk er at hun er ufattelig smuk. I spillernes bevidsthed står hun som beviset på den ubetingede kærlighed til Gud og det største offer. Hun ville kunne have fået hvem som helst da hun er så smuk, men valgte alligevel at give sin kærlighed til Gud.

Søster Sarah

Søster Sarah har ikke så meget at rykke rundt med. De er ikke altid at hun forstår tingenes sammenhæng. Du kan bruge hende til at lade nonnerne forklare hende, hvad det er de mener når de gør nogle ting. På den måde får du dem til at tænke over deres handlinger da de blive nødt til at formidle dem.

Diverse soldater

Krigens ofre. De ligger alle på klosterets infirmeri, næsten alle er døende, og Søster Maria tager sig af dem. Hun kan ikke helbrede dem, da de er døende. De lider af alle mulige krigsskader. Nogle mangler lemmer, andre er skudt de mest umulige steder og enkelte lider under ødelagte lunger og slimhinder efter krigsgas. Granatchock er også en god ting til at live en lidt død stemning op.

Den besatte soldat

En soldat der på et tidspunkt får et epileptisk anfald (som godt nok ligner en djævlbesættelse). Igennem ham får Søster Isabel mulighed for at bruge sine ikke-eksisterende kræfter. Dette er hans eneste funktion udover at skræmme dem. Hun får dog ro på ham, og uddriver den onde ånd.

Dæmonen

Dæmonen er det ondes lakaj. Han kommer til klosteret efter barnet er født for at kræve barnet. Han vil også forsøge at få relikviet fra dem. I den pågældende scene har jeg beskrevet hans mål og motiver, og de konsekvenser det vil have hvis han får sine ønsker opfyldt. Det er ikke meningen, at de skal gøre som han siger, han er blot med for at friste dem. Dæmonen er sådan set

ikke farlig, han kan nemt ødelægges, *efter* han har fristet dem. Han markerer det ondes indtog på klosteret.

Ormen

Ormen er det ondes inkarnation. Den manifesterer sig som en kæpemæssig slange, og er en klar parallel til Dragen fra Johannes Åbenbaring og slangen i Edens have. Ormen vil lægge sig rundt om klosteret til sidst i scenariet, for at symbolisere det ondes definitive omringning af klosteret. Søster Johanne har i en åbenbaring set Ormen og dens sande ansigt.

Handlingsforløb

†

Morgenmad i klosteret

Dagens pligter

(Helbredelse af sårede soldater,
opgravning af grøntsager,
rengøring og vedligeholdelse og
rotter i forrådet)

Djævleuddrivelsen

Søster Johannes 1. Åbenbaring: De syv engle...

Spisningen

†

Aftenprædiken v. Moder Simone

(Søster Johannes 2. Åbenbaring: Søster Isabels synd...)

Skjoldet skal forstærkes

Stjernerne fejes væk

Sårede soldater banker på

Søster Marias bodshandlinger

†

Morgenmad i klosteret

Giftgas

Fødslen går i gang

Soldaterne kommer!

(Priorinden dør og
barnet bliver født)

Gabriellas kræfter fødes

Rekapitulering/pause

†

Aftenprædiken v. Moder Maria, den nye priorinde

(Søster Johannes 3. Åbenbaring: Søster Marias barn...)

Dåben

Gabriellas kræfter ude af kontrol

Dæmonen kommer

(Ormen lægger sig om klosteret)

Valget/Klimaks

†

Scener

Jeg vil begynde at beskrive de fastlagte scener en for en. Jeg vil beskrive dem i overensstemmelse med det ovenstående handlingsforløb. Dette handlingsforløb er dog ikke absolut men kun vejledende. Specielt de sidste scener kan du rykke rundt på, så handlingen kommer til at virke fornuftig og sammenhængende. Kommentarer og praktiske bemærkninger er placeret i [...] og med *kursiv*.

Spillet begynder. Spillerne har lige læst trosbekendelsen i fællesskab, og er nu klar til at begynde...

Morgenmad i klosteret

Dette er den første scene. Nonnerne sidder alle i spisesalen og skal til at spise morgenmad. Morgenmaden består af vælling, som alle andre morgener. Nogle af nonnerne har været tidligere oppe for at forberede morgenmaden, men nu er alle samlet til spisning.

Før de kan spise skal de bede en borbøn, derefter kan de begynde. Plads til dialog mellem spillerne. Mens de spiser, begynder stridighederne udenfor, som de gør hver morgen.

Dagens pligter

Efter morgenmaden skal nonnerne gøre det der skal gøres. Fælles for dem alle er at de har Ormens tiltagende magt som tema. Lad dem forstå at det er Ormen(eller det Onde) der er skyld i de ting der sker. Hvis du vil have flere små scener ind her, kan du **improvisere** som du har lyst til. Disse scener kan ske sideløbende med hinanden. Desuden bør der være mulighed for at spillerne kan interagere med hinanden, og spille deres roller.

Helbredelse af de sårede soldater

Søster Maria skal tage sig af de sårede soldater. Soldaterne er af forskellig nationalitet, en er skudt i hovedet og skal snart dø. En anden ligger med en opsprættet mave, hvor såret er gået i betændelse. Et par stykker ligger med lungerne ødelagt af krigsgas. De hoster blod og har ikke lang tid igen. For yderligere at live situationen op, ligger der også en soldat der lider frygteligt af granatchok. Det eneste nonnerne kan gøre for dem er at lindre deres smerter og tage imod skrifte, inden Herren kalder dem til sig. De er alle døende *og derfor kan Søster Maria ikke helbrede dem.*

Opgravning af grøntsager fra klosterhaven

I klosteret have er der nogle friske grøntsager. Kartoffler, kål osv. Problemet er at halvdelen viser sig at være rådne. Dette bør du fremstille, som at Ormen er i selve jorden under klosteret. Selv i den hellige jord, har Ormen sneget sig ind.

Rengøring og generel vedligeholdelse

Klosteret passer ikke sig selv. Der er en del rengøring af forskellige ting. Der er ingen grund til at udpensle det, og det er egentlig ret uinteressant. Men der er række hændelser som kan komme frem ved det. Latrinerne skal tømmes. Her gemmer der sig en ubehagelig oplevelse. Der er orme i lokumspandene.

I kapellet er der den interessante ting, at der er lidt blod på gulvet foran korset. *[Blodet stammer fra Søster Isabel, som tog sin egen mødom i den tro at det var Jesus der kom til hende]*

Rotter i klosterets forråd

Da en af Søstrene skal ned med noget/efter noget i klosterets forråd. Forrådet ligger nede i kælderens under klosterets hovedbygning. Der er køligt og synes lettere fugtigt. Det viser sig at der er rotter dernede. Dette er en ny opdagelse. Rotterne har ædt lidt af forrådet. Dette er endnu et tegn på at ondskaben og Ormen er i klosteret.

Djævleuddrivelsen

En af soldaterne i infirmeriet, begynder at opføre sig mærkeligt, begynder at ligge og vride sig, og begynder at tale i febevildelser. Når en af nonnerne kommer for at se til ham, udviser han de typiske tegn på at være besat af en ond ånd. Det logiske skridt er at de vil tilkalde Søster Isabel som kan foretage en djævleuddrivelse. [Faktum er at der ikke er tale om en besættelse, men blot et epileptisk anfald. Men da det hele bliver set igennem nonnernes øjne, beskriver jeg det gennem deres øjne - for dem er det helt klart en besættelse

Soldaten begynder at få voldsomme spasmer, brøler som om han var i stor smerte. Hans muskler spænder krampagtigt, vender sit hoved fra side til side, mens fråde pisker fra hans mund. For at få dem til at tilkalde Søster Isabel, eller bare indse at der er tale om en djævlebesættelse, begynder han at tale i vildelse.

Du må selv finde på hvad han vil sige, om det overhovedet er sammenhængende. Du kan lade ham sige hvad nonnerne forestiller sig han vil sige - tale dem efter munden. På den måde får de lige præcis hvad de vil have. Der er også mulighed for at køre en *Eksorcisten* agtig scene, dog skal du være opmærksom på, at du bliver indenfor scenariets rammer.

Søster Johannes 1. åbenbaring

Søster Johanne ser syv engle hæve deres basuner og da den første blæser ser hun det følgende:

“De syv engle med de syv basuner gjorde sig nu rede til at blæse i deres basuner. Og den første engel blæste i sin basun; da kom der hagl og ild, blandet med blod, og det blev kastet på jorden; og en tredjedel af jorden brændte op, og en tredjedel af træerne brændte op, og alt grønt græs brændte op. Og den anden engel blæste i sin basun; og da var det, ligesom et stort bjerg, brændende i lys lue, blev kastet op i havet; og en tredjedel af havet blev til blod”⁵

Johannes Åbenbaring 8, 6-8

Dette er taget direkte fra *Johannes Åbenbaring*, men gengiv hovedpunkterne. Lad det være en meget skrækindjagende oplevelse, hun ser trods alt dommedag.

Spisning

Denne scene afslutter dagen. Det er en scene hvor spillerne får lejlighed til at opsummere på dagens begivenheder. En ting skal de dog lægge mærke til, nemlig at maden ikke smager særlig godt. Dette skaber en mental forbindelse til at de onde er i klosteret, jf. rotter i forrådet og de rådne kartofler o.s.v. Scenen slutter med at de bevæger sig over i kapellet for at høre på Moder Simones prædiken.

Det bliver nu aften, og anden del af scenariet begynder.

---

⁵ Du vil kunne finde teksten andetsteds, i et mere bedre format (som evt. kan bruges som handout)

Aftenprædiken

Her skal Søster Simone holde en prædiken. Hendes karakterark indeholder et forlæg til dette. Indeholdt i dette forlæg er der at der ikke må lukkes flere soldater ind i klosteret og at Søster Isabel sammenlignes med den utugtige kvinde Jesabel[bemærk navneligheden].

“Men jeg har det imod dig, at du finder dig i kvinden Jesabel, som kalder sig selv profetinde og optræder som lærer og forfører mine tjenere til at bedrive utugt og spise afgudsofferkød”

Johannes Åbenbaring 3, 20

Det er under prædiken, når Moder Simone kommer ind på den utugtige kvinde Jesabel, at Søster Johanne vil få en åbenbaring:

Hun vil se en nonne sidde i bøn, med ryggen til hende foran den store kristusfigur på korset. Hun kan ikke se hvem det er der sidder der[*det er søster Isabel*]. Hun masturberer med et lille krucifiks, og da hun når klimaks falder hun sammen, og taber det nu blodige krucifiks[*hun har taget sin egen modom*].

Søster Johanne vil komme til sig selv igen, lettere rystet og forundret.

Her er et forslag til hvad du kan læse op for hende:

“Du ser en nonne, klædt ligesom dig, sidde i bøn med ryggen til dig. Du ser at det er her på klosteret. Men hvem er det - er det dig? Og hvad er det hun laver?”

Da er det at hun krop spændes, hun ryster et kort øjeblik, og så falder hun sammen. Ud af hendes hånd taber hun sit krucifiks - du ser hver enkelt bloddråbe dryppe af det, hører lyden af dråbens kollision med gulvet efterfulgt af krucifikset der klirrende falder til jorden.”⁶

Hold en lille pause, lad hende tro det er overstået - og forsæt så.

“Du ser en anden nonne træde ind, kan ikke se hvem det er. Hun løber over til den sammenfaldne nonne, ser sig omkring - da går det op for hende hvad der er sket. Samler nonnen op, tager hende i sine arme og vender sig om for at forlade kapellet. Du ser hvem det er - Moder Simone der bærer på Søster Isabel.”

Søster Johannes 2. Åbenbaring

Da kommer en anden nonne[Moder Simone] ind, igen set fra ryggen. Hun løber hen til Søster Isabel, ser hvad der er sket. Tager hende i sine arme og bevæger sig ud af kapellet. Her kan hun se at det er Moder Simone der bærer Søster Isabel.

Åbenbaringen slutter med her. Det er nu op til Søster Johanne at finde ud af hvad hun vil bruge denne åbenbaring til[*Det oplagte er naturligvis at gå til nogen og fortælle om den, hvilket du evt. kan presse hende til*].

Skjoldet skal forstærkes

I søster Magdalenes karakterark er der beskrevet at hun skal forstærke skjoldet. Alle de små tegn på at Ormen/det Onde er kommet tættere på nødvendiggør dette. Du må gøre hende opmærksom på nødvendigheden af dette - der må jo ikke være noget ondt på klosteret, når hun jo snart skal føde hendes barn. Ritualer er beskrevet på hendes karakterark.

Nonnerne samles i Guds hus, danner en ubrudt kreds centreret omkring Søster Magdalene. De begynder at bede. Når messen når sit højdepunkt falder Magdalene på knæ, beder til Gud om at han vil beskytte klosteret mod Satan. Derefter viser han dem sin nåde og hun føler en sælsom kraft vokse i hende. Denne kraft fylder hende ud, og ud gennem hendes fingre skaber hun

---

⁶ Denne tekststump og den næste, findes også på en separat side, så du kan have det lige ved hånden.

skjoldet. Guds nåde strømmer ud gennem hendes fingre, og lægger sig rundt om klosteret. Der bliver helt stille. Ritualer er fuldbragt.

Dagens gerninger i kapellet er fuldendt. Nonnerne er nu overladt til dem selv, inden de skal i seng. Du kan evt. lade Søster Simone annoncere dette.

De næste scener er små individuelle scener der kan spilles som det passer dig og når betingelserne er de rigtige. Det næste faste punkt på nonnernes dagligdag er at gå i seng. Der er dog stadig en række scener der skal udspille sig, og du må ikke lade dagen ende før det.

Stjernerne fejes væk

På et tidspunkt vil Moder Simone være alene, udenfor. Denne situation må du skabe. Kampene er ophørt udenfor og der er stille. Hun kigger op imod himlen, og der ser hun en tredjedel af himlens stjerner blive fejtet bort.

»Og der viste sig et andet tegn på himmelen; se, der var en stor ildrød drage med syv hoveder og ti horn og syv kroner på sit hoved. Dens hale fejede en tredjedel af himmelens stjerner bort og kastede dem ned på jorden. Og dragen stod foran kvinden, som skulle føde for at sluge hendes barn, så snart hun havde født det«

Johannes' Åbenbaring 12, 3-5

Dette sker i forlængelse af et bibelcitater på hendes karakterark, som også ses ovenfor. Scenen er med for at, for at aktivere dette, og dermed frygten for at det onde vil komme.

Nogle sårede soldater banker på

En eller flere nonner hører, at der er nogle sårede soldater, der gerne vil ind på klosteret. De har åbenbart set igennem skjoldet, og står nu udenfor, døende. I Moder Simones prædiken blev det[forhåbentlig] præciseret at der ikke måtte komme flere soldater ind på klosteret. Det er nu op til dem om de vil lyde Moder Simones ord eller ikke.

- Hvis de gør, skal du plage dem med deres dårlige samvittighed - man skal jo være næstekærlig. Soldaternes råb fortsætter et stykke tid, indtil de bliver afbrudt af nogle skud.[De bliver slået i ihjel]
- Hvis ikke, og vælger at lukke dem ind alligevel, skal du igen plage dem med deres dårlige samvittighed, over hvad Moder Simone vil sige til at de har gået imod hendes ord

Dette er samtidig et tegn på at skjoldet ikke er helt så godt, og at den tvivl der er i deres sind om hvad de skal gøre er Ormens snigende indflydelse på dem.

Søster Marias bodshandlinger

Efter alle er i deres celler, eller bare Søster Maria, og søster Gabriella og Johanne, skal du få Søster Maria til at udføre sit renselsesritual. Få hende til at tage hendes nihalede pisk og straffe sig selv for sine synder[hun er flagellant]. Når hun er i gang med det skal du tale til hende som om du var djævelen[hendes dårlige samvittighed over at have dræbt hendes eget barn]. I hendes verden er det djævelen der kommer til hende, hun tilhører jo ham.

[Dette er et forslag til hvad du kan sige til hende, mens hun straffer sig selv:]

“Hvordan kunne du gøre det? Hvordan kunne du dræbe dit eget barn? Dit eget barn, Maria! Du ved godt hvem jeg er, ikke. Du ved godt at du har lukket mig ind i dig. Du har syndet, Maria. Dit barn fik ikke engang lov til at trække vejret - fik ikke lov til at sige Guds navn! Gæt hvem jeg har her hos mig, Maria. Gæt hvem der er i Helvede hos mig. GÆT! Du ved jo godt hvorfor. Du ved godt hvor du selv ender. Alle synderne er hos mig, Maria - alle. Og jeg glæder mig til at se dig - du og jeg, og dit DØDE barn...”

Djævelen

Teksten er kun vejledende, men meningen burde stå rimelig klart. Djævelen er der ikke rent fysisk, og måske er det ikke djævelen, men kun hendes egen skyldfølelse, måske. Efter at have leget Djævelen et øjeblik, skal du forlade hende, og overlade hende til sin egen dårlige samvittighed.

Denne scene er til for at skræmme Maria, og få at trække det element af hendes forhistorie frem, og derved få hende til at føle sig ekstra syndig, og forstærke hendes dårlige samvittighed. Denne scene kan du med fordel lade Søster Gabriella eller Johanne overvære[eller senere fortælle dem hvad de hører, ser eller lægger mærke til].

Morgen, næste dag. Scenariets tredje del.

Morgenmad i klosteret (igen)

Nonnerne sidder igen i spisesalen og skal til at spise morgenmad. Morgenmaden består af vælling, som alle andre morgener. Bordbønnen bliver sagt, derefter kan de begynde. Her er der igen plads til dialog mellem spillerne og evt. ræsonnementer over aftenen/nattens begivenheder. Et oplagt emne vil være soldaterne som ikke måtte komme ind eller kom ind. Mens de spiser, begynder stridighederne igen udenfor, som de gør hver morgen. Scenen kan afbrydes af den næste, da en snigende giftgas kryber ind i spisesalen.

Giftgas

Denne scene vil være oplagt at placere umiddelbart efter morgenmaden, eller som afbrydelse af samme. Der sker det at der kommer en gullig dis drivende ind i spisesalen(eller hvor de nu er). Det er krigsgas, og nonnerne må reagere på den.

Krigsgassen har flere funktioner.

- Den vil sætte Søster Magdalenes veer i gang; hun skal snart føde.
- Det eneste sikre sted at være ifølge nonnerne verden, er inde i kappellet, Guds hus, der kan intet ondt ramme dem da det er Guds hus[*selvom det nok er mere rationelt at komme så højt op som muligt*]. Hvis de ikke selv kommer på det, må du påvirke dem på en eller anden måde[*eller også kan du bare droppe det*]
- Soldaterne på infirmeriet vil dø hvis de ikke bliver reddet på en eller anden måde. Fx kunne de trækkes ind i kappellet. Problemet med det er at soldaterne som er ormædte[har ormen i sig] kommer ind i Guds hus og besudler det.
- Gassen symboliserer Ormen eller det ondes *helt klare* indtrængen på klosteret. Dette bør du gøre nonnerne opmærksomme på. Måske er det Ormen som vil have fat på Magdalenes barn?

Jeg finder det ikke så vigtigt at forklare hvordan giftgassen virker eller hvilken type det er. Den er ubehagelig, og jeg kunne forestille mig at man kunne dø af den. Ens slimhinder og lunger er udsatte, og det er igennem dem giften kunne virke.

Fødslen går i gang

Rent fortælle-mæssigt vil det være bedst hvis Magdalene skulle føde i kapellet. Dette er også indlagt i hendes karakterark, og hvis de ikke er der kan du punke hende til at få hende derhen. Det er ikke strengt nødvendigt at de er der, men det ville være en meget god ting.

Nu skal Søster Magdalene føde. Hvis du mener at dine spillerne vil være i stand til at gennemføre sådan en seance, uden det vil virke plat, så skal du gøre det, ellers skal du lade være. Barnet bliver dog først født i næste scene.

Midt i fødselens tumult, bliver det hele afbrudt af nogle mandsstemmer udenfor.

Soldaterne kommer!

Ormen gør nu sit indtog på klosteret. Magdalenes skjold er nu meget svagt; ødslen tager al hendes energi. Soldaterne (tre eller fire), Satans marionetter, iført de klassiske gasmasker fra 1. Verdenskrig og udstyret med flammekastere/rifler. De er kort sagt ganske dæmoniske at se på. De kommer ind igennem klosterets port, og ud på den åbne plads midt i klosteret. De er på vej ind i kapellet, målrettet efter det nyfødte barn. Du kan evt. lade dem flamme/skyde et par nonner [*bipersoner, for Guds skyld*] fx *Søster Claire* og *Søster Sarah*, bare for at vise Ormens horrible ansigt.

Den eneste der kan stoppe dem er Moder Simone, da hun er den eneste med offensive kræfter.

Hun rejser sine arme mod himmelen, påkalder Guds åsyn og beder ham om at straffe dem der truer klosteret. Det gør han. Skyerne på himmelen skiller sig, soldaterne kikker lamslåede op mod himlen, med slangen fra deres gasmasker dinglende og bange øjne bag de store glas i masken. Da slår lynet ned i dem - Guds vrede rammer dem og fordømmer dem til helvede.

Truslen er ovre, soldaterne er døde, men det har sin pris. Anstrengelsen var for meget for den i forvejen svage priorinde. Hun falder sammen og udånder, når måske at sige en sidste ting. Og der bliver helt stille.

Moder Simone er død!

Bare rolig, der er en plan med det hele. Søster Simones spiller vil snart få en ny rolle. Grunden til at hun skal dø, er at det ligge indlejret i hendes personbeskrivelse. Det der sker nu er at du giver Simones spiller **Barnets** rolle (og karakterark). Der er ikke foreløbig brug for barnet endnu, så spilleren har nok tid til at læse rollen.

Lad stilheden virke et øjeblik, for at afbryde den med det nyfødte barns første skrig - barnet er født!

Gabriellas kræfter fødes

Dette er ikke en scene i og for sig. Men det markerer at Søster Gabriella modtager hendes kræfter fra Gud. Dette er også en fødsel - hendes kræfter bliver født.

Beskriv for hende at hun føler sig mærkelig til mode, det prikker i hendes hud, og hun føler sig underligt varm. Bemærk at der hele tiden er en udvikling i hendes kræfter. I begyndelsen er det bare en underlig følelse, jo længere frem i historien vi kommer, bliver det meget mere voldsomt. Hun har dog på intet tidspunkt fuld kontrol over hendes kræfter. De er utæmmede. Du bør understrege dette overfor hende, samt det faktum at hun mangler Moder Simone til at hjælpe hende med at håndtere kræfterne. De er nærmest ude af kontrol, men de dog ikke så voldsomme i starten. Du skal passe på at det ikke bliver for vildt.

Du kan vise hendes kræfter på to måder. Den ene måde er igennem Gabriella selv, det indre plan. Det anden måde er hvordan omverdenen opfører sig på hendes kræfter. Jo længere frem i historien vi kommer desto større bliver effekterne af hendes kræfter.

I begyndelsen, forholdsvis små reaktioner.

- Hendes krop er varm ved berøring.
- Ild flammer op når hun er nær.
- Småfugle falder døde om nær hende, kogt indeni.

Senere, hendes sindstilstand påvirker hendes kræfter.

- Hun giver stød
- Hvis hun bliver sur på noget går der ild i det.
- Hendes krop er meget varm, svagt rødlig.
- Der lugter af svovl omkring hende.

Finale, kræfterne er nærmest ude af kontrol.

- Af og til løber der en lille flamme op ad hende.
- Ild rører hende ikke.
- Bliver hun rigtig vred, flammer hun op som en levende fakkel[uden dog at tage skade selv].

Improviser selv over temaet, men det er dog vigtigt at du ikke går udenfor scenariets stemning og at det ikke har fatale/ødelæggende følger for nonnerne[spillerne].

Når hendes kræfter vækkes kan du sige følgende til hende, og understrege at hun virkelig føler det.

“Gud har udvalgt dig - du er hans hærfører - du er den nye Kristus - Mærk det! - kan du mærke energien - Englene der hylér gennem dit åndedræt, Guds væsen der flyder igennem dine årer. Du har kraften til at ende dette helvede.”

Det er forholdsvis tvetydigt. Gabriella får at vide at hun er den nye Kristus. Dette kan tolkes som hun er den nye Messias eller den nye Antikrist. Indtil videre er det ikke bestemt endnu. Denne determinering kommer først senere, ved dåbsscenen [da det er barnet der afgør hvad Gabriella er. Hun vil være det modsatte af barnet. Indtil videre er hun hverken eller, men tror selv at hun er den nye Messias.]

Hvis hun vælger at fortælle de andre nonner om det er det ikke sikkert at de vil reagere så positivt på det, og slet ikke kombineret med hendes nærmest infernalske kræfter. Dette er hendes hybris - hun tror at hun er den nye Messias.

Rekapitulering/pause

Du kan nu lade et stykke tid gå, hvor nonnerne kan finde ud af hvad de nu skal gøre. Du skal udlevere Søster Marias **Aftenprædiken** til hende. Det er meningen at når hun har forberedt sig på den, at der skal være en ny aftenprædiken. Søster Maria er nu den nye Priorinde, og hendes pligt er at holde dem.

Hendes prædiken er mere løs, det er svært at forudse hvad der er sket. Det har jeg forsøgt at tage højde for, men hvis det der står vil virke malplaceret så drop forlægget og giv hende en mundtlig vejledning i stedet.

Der er mange ting der kan ske indtil aftenprædikenen:

- Hvad skal der ske med Søster Simones lig? Kunne man lægge det ind i kapellet; Guds hus?
- Gabriellas kræfter vokser og det blive mere og mere tydeligt hvor fremmedartede de er. Dette bør de andre nonner lægge mærke til.
- Hvordan har Søster Magdalena det? Hun har jo lige født!
- Hvad med de to nonner der evt. døde da soldaterne kom?
- Hvordan har soldaterne på infirmeriet det?
- Hvordan går det med krigen udenfor? Falder mortérgranaterne ikke foruroligende tæt på klosteret. Virker det ikke som om at skyderiet kommer tættere på? Det Onde nærmer sig!
- Hvad med skjoldet? Er det væk?
- Gør barnet noget væsen af sig selv?
- Find selv på mere!

Hvis du skønner at det vil være godt at springe frem i tiden til aftenprædikenen, så gør det

Det bliver aften og scenariets fjerde og sidste del begynder. Jeg har valgt at præsentere scenerne sammenhængende i den rækkefølge de er beskrevet her. Aftenprædikenen ligger dog fast som den første introducerende scene til del fire.

Aftenprædiken v. Moder Maria, den nye Priorinde

Alle nonnerne er samlet i kapellet. Moder Maria står foran dem alle, og skal til at holde sin første prædiken som priorinde. Lad hende nyde den magt hun altid har ønsket hun havde. Hendes prædiken bør indeholde en officiel annoncering af barnets dåb i det kogende vand og en refleksion på Simones død, og det er sket for nylig. Midt i prædiken får Søster Johanne et syn. Hun ser episoden hvor Søster Maria dræber sit barn.

De næste tre scener kan komme i den rækkefølge du finder bedst, eller på samme tid. Den her foreslåede er den jeg vil anbefale, men andre muligheder kan fungere bedre i det enkelte spil. Jeg har valgt at præsentere scenerne sammenhængende i den rækkefølge de er beskrevet her.

Den næste scene er meget, meget vigtig. Det er her det afgøres hvad barnet er. Du må for alt i verden sørge for at den bliver spillet.

Dåben

Når tiden er inde til at foretage dåben af barnet, er der nogle ting der skal gøres klart først.

- Du skal vide hvad Barnet har tænkt sig at gøre. Vil det beskytte sig selv, bruge sine kræfter på at beskytte sig selv, eller vil den vende den anden kind til, og lade sig døbe. Dette har betydning senere.
- Du skal vide hvad Magdalene har tænkt sig at gøre. Hun kan beskytte sit barn mod skade ved at skabe et skjold omkring barnet.

For at afklare disse ting, kan du lige tage de pågældende spillere til side, hver for sig og spørge dem hvad de havde tænkt sig at gøre. [*Gør evt. det her før selve dåben, dog efter det er blevet annonceret, i et ledigt øjeblik*]

Når det er på plads kan du begynde med dåben. Den skal naturligvis foregå i kapellet hvor døbefonden står. Der hældes **kogende** vand i den, og barnet svøbes i klæde, som når et barn skal vejes, og nedsænkes i det kogende vand.

Nu kan der ske forskellige ting:

- Dåben gennemføres. Hverken Barnet, Magdalene eller andre handler. Barnet bliver døbt og indviet til Herren, hvilket betyder at **Barnet er Messias**. Det har vendt den anden kind til ligesom Jesus. Barnet tager dog ikke skade af dåben, det er fugtigt, men har ikke mén efter det.
- Barnet har valgt at beskytte sig. I det øjeblik Barnet lige er ved at røre det skoldhede vand, eksploderer det hele. Vældige energiudladninger strømmer ud fra barnet, og et skrig af uhørte dimensioner høres. Det kogende vand sprøjter til alle sider, og med et gigantisk brag sprækker døbefonden. Barnet nægter at lade sig indvie, nægter at tilhøre Gud - **Barnet er Antikrist**. Barnet bruger sine guddommelige kræfter på sig selv, og ofrer ikke sig selv som Jesus. Ikonerne på væggene, alle billederne af Helgenerne vender ansigtet bort, for ikke at se det onde.
- Søster Magdalene vælger at beskytte barnet imod den kogende væske, ved at skabe et skjold omkring det. Dette er hendes største synd. Gud[jeg] prøver hende ligesom Gud prøvede Abraham ved at få ham til at ofre Isak til ham.

“Da sagde engelen: »Ræk ikke din hånd ud mod drengen og gør ham ikke noget; thi nu ved jeg, at du frygter Gud og end ikke sparer din søn, din eneste, for mig!«

1. Mosebog 22, 12

Abraham blev stoppet af Gud til sidst. Men Magdalene stoler ikke på Gud, hun mister troen ved denne handling, og forhindrer ritualet i at fuldføres. Du kan visualisere dette ved at lade det kogende vand skilles, som Moses gjorde på bibelsk tid.

Faktum at Magdalene har udsat determineringen bør martre hende. Du kan lade hendes kors om halsen blive meget varmt, tungt eller lignende. Hun skal mærke Guds vrede på hende så hun til sidst indser hendes fejl.

Denne offensive handling, udsætter determineringen til et senere tidspunkt. Barnet er hverken messias eller antikrist endnu. Den endelige bestemmelse må komme senere og i kraft af scenariets udvikling i dens sidste del.

Disse er de tre muligheder jeg har lagt op til. Der kan muligvis opstå andre situationer, som du må klare så godt du kan.

Det er op til nonnerne at fortolke situationerne, selvom nogle af dem er rimelig entydige. Ellers må du forstærke dem senere.

Gabriellas kræfter ude af kontrol

Så er det at helvede bryder løs - Søster Gabriellas kræfter når deres højdepunkt. Denne scene skal udspilles samtidig med enten dåben eller når dæmonen kommer.

- Hvis denne scene falder sammen med/i forlængelse af at Dæmonen stadig er der, vil kun i den situation kunne bruge sine kræfter til at ødelægge ham. Ellers vil han bare fortrække, og minde dem om at han vil komme igen for at hente det, der tilhører ham.
- Hvis denne scene udspiller sig samtidig med dåben, vil det virke bedst hvis hendes kræfter eksploderer samtidig med barnets dåb. Hvis hun er Messias, så skal du fortælle hende at hun er sikker på at barnet er Antikrist. Hvis hun er Antikrist så sig til hende at hun er sikker på at barnet er antikrist. På denne måde kan du få hende til at ødelægge barnet og dermed den nye Messias. Lok hende på den måde.
- Find selv det bedste tidspunkt, du har trods alt mest føling med scenariets udvikling.

I denne scene skal der fokuseres på karakteren af hendes kræfter - de nærmest dæmoniske elementer i dem. Ild, svovl og varme. Rystelser af enhver art. Der er stor mulighed for at improvisere her.

Det er vigtigt at de andre nonner lægger mærke til hendes kræfter. Det er her de bliver helt tydelige. De må gerne tage afstand fra hende og fordømme hende.

Dæmonen kommer

“Derefter blev Jesus af Ånden ført op i ørkenen for at fristes af Djævelen.”

Matthæus Evangeliet 4, 1

Denne scene starter med Søster Johannes tror hun får en åbenbaring. Hun ser en enorm orm slange sig rundt om klosteret - Det er Ormen; det Ondes manifestation. Hun både ser og hører den, hvilket de andre nonner *også* gør - føler dens nærvær og en ubehagelig stemning breder sig - det Onde tager for alvor kvælertag på klosteret. Klosterets vægge begynder at knirke, mens det giver efter for Ormens pres.

Der bliver mørkere. Skygger begynder at danse på væggene, lysene går ud, det bliver hedt, lysene tændes igen, men denne gang med et dæmonisk uheldigt skær.

Og ud af skyggerne træder en officer med bind for begge øjne, der er små blodpletter på bindet, der hvor øjnene er. Det er Dæmonen, det ondes håndlanger, der gør sin entré. Det skal være klart at han er af det onde.

“Jeg er kommet for at hente hvad der er mit”

Dæmonen

Det bedste ville være hvis du improviserede over de mål og motiver dæmonen har. Dæmonen har to funktioner, og det er at tvivl i nonnernes sind, om hvad de skal se barnet og hinanden som, samt at prøve dem ved at lokke dem til at give ham barnet(eller brødet).

Dæmonens mål:

- Den vil have barnet. I det tilfælde barnet er Messias vil det slå det ihjel, og hvis barnet er antikrist vil det onde få deres hærfører.
- Den vil have brødet. Brødet er grundlaget for klosterets eksistens, hvis dæmonen får det vil klosteret gå til grunde, og nonnerne vil have tabt.
- Det mere subtile mål er at så tvivl mellem nonnerne, at spille dem ud mod hinanden. Det er vigtigt at den får mulighed for det. Du kan bruge alle midler for at opnå dette.

Dæmonen har ikke noget at have det i. Den frister dem bare, ligesom Jesus også blev fristet af Djævelen i ørkenen. Jeg regner ikke med at de vil opfylde dens krav[*det bør de ikke*]. Hvis de gør sker der det følgende:

- **Dæmonen får Messias:** Dæmonen tager barnet, æder det i en mundfuld. Guds vrede i himmelen, over at have mistet sit andet barn er stor. Han straffer alt. Klosteret og nonnerne som har svigtet ham, forfejlet deres opgave ødelægges. Dommedag er kommet - hans tålmodighed med mennesket er opbrugt.
- **Dæmonen får Antikrist:** Dæmonen vil tage barnet i sine hænder, løfte det op imod himmelen, barnets dæmoniske side vil bryde ud. Det vil få en blodrød halo, alle ikonerne på væggene vil græde blod og kristusfiguren på korset vil bryde i brand. Kaos og ødelæggelse vil ødelægge klosteret. Dommedag er kommet!
- **Dæmonen får Brødet:** Dæmonen vil tage brødet i sin hånd, le højlydt, sige at den har narret dem, og derefter æde brødet. Klosteret vil begynde at falde sammen - grundlaget for dets eksistens er væk, hvilket dæmonen efter en enetale til Gud vil fortælle dem. Spillet vil gå over i en negativ slutfase. Du kan selvfølgelig også give dem en chance til og lade dem tage brødet fra dæmonen.

I det hele taget er det at gøre som dæmonen siger fatalt, og vil ende skidt. Han vil forlade dem når hans arbejde er fuldendt, eller når han er blevet ødelagt. Bemærk at Søster Isabelle ikke kan forvise ham, da hun ingen Gudgivne kræfter har. Se boks ved siden af[*nr.4*]

Dæmonen sår tvivl

1. *Sige at han er faderen til Magdalenes barn, Helligånden var i virkeligheden dæmonen / Satan.*
2. *Nævner Søster Marias barnemord; miskreditere hende overfor de andre nonner.*
3. *Det var dæmonen der udgav sig for at være Kristus i Søster Isabels kristusoplevelse. Altså at Søster Isabel havde sex med dæmonen.*
4. *Afsløre at søster Isabels kræfter er ikke eksisterende; at de gange de har virket, har det været med hjælp fra det onde.*
5. *Sige at Søster Gabriella tilhører det Onde[Kun hvis hun er den nye Messias]*
6. *Hvis Søster Jobanne har brugt sine kræfter og fremprovokeret en åbenbaring, har dæmonen magt over hende[bare lidt]*

Valget/Klimaks

Dette er den sidste fastlagte hændelse. Det er her at nonnerne skal finde ud af hvad de skal tro og hvad de skal gøre.

Slutningen er meget afhængig af hvad der skete under dåben.

1. Barnet er den nye messias, i så fald er Gabriella antikrist.
2. Barnet er antikrist. I så fald er Gabriella den nye Messias.

Hvis barnet ikke vælger side direkte/bliver forhindret i at vælge, er det op til nonnerne at vælge. De[sammen med dig] afgør hvad barnet er. Her skal du analysere Gabriella og Barnets handlinger meget nøje.

Jeg vil nu opstille nogle faktorer, som kan have betydning for slutningen.

- Brødet fra den sidste nadver spiller også her en rolle. Idet kun gennem det kan man dræbe antikrist eller messias. Det kan ikke lade sig gøre for Gabriella(som Antikrist at dræbe barnet(som Messias) eller omvendt.
- Klosteret bevares ved at brødet stadig er der og ved at truslen fra antikrist og krigen forsvinder.
- Der er tidspres. Ormen tager kvælertag på klosteret, ved at lade krigen komme tættere og tættere på. Søster Magdalene er for svag til at genoprette det.
- Måske man kan fjerne alt ondt fra barnet/Gabriella ved at bruge brødet.
- Måske kommer dæmonen tilbage, stærkere, for at kræve sin ret.
- Hvad gør Barnet - og Gabriella
- Kan Moder Simone genoplives? Og af hvem?
- Vækker barnet ikke moderfølelser hos Søster Maria, vil hun dræbe det(som for) eller vil hun elske det. Hvordan reagerer Søster Magdalene på det?
- Kan Ormens fysiske manifestation komme ind på klosteret?

Slutningen er meget påvirket af hvad spillerne vælger at gøre. Du skal dog understrege at der må ske noget snart, da klosteret er ved at falde fra hinanden.

Scenariets to ultimative slutninger er:

- Det Gode vinder, krigen stopper, klokkerne som har tiet under hele krigen ringer og Guds rige er kommet.
- Det Onde vinder, Antikrist går på jorden og har slået den nye Messias ihjel. Dommedag er kommet, og det er noget lort.

Og husk: Lad dem spille, for Guds skyld.

Et eksempel fra en spilst

Spillerne havde identificeret barnet som antikrist, og Gabriella som Messias. Hverken Barnet eller Gabriella kunne udslætte hinanden da deres kræfter var lige store. Udslaget kom da Gabriella, i et ritual centreret omkring barnet, spiste brødet - derved optog hun klosterets essens i sig og blev et med det. Via kraften fra brødet kunne hun u gøre Antikrist. Krigen sluttede og scenariet ligeså - Guds riget var kommet.

Handouts og oplæsnings udklip

Dette er en række tekststykker du enten kan give til den person det centrerer sig om eller læse dem højt for dem. I det sidste tilfælde er ordlyden kun vejledende. Jeg ville foretrække det sidste, men en kombination af de to ville måske også være god. Klip dem ud, men lad dem stadig være sammenhængende, så du lige hurtigt kan rive dem fra hinanden.

Søster Johannes 1. åbenbaring

Du ser syv engle, med hver sin basun. De gør sig klar til at blæse. Da den første engel blæser ser du hagl og ild, blandet med blod, blive kastet på jorden; og en tredjedel af jorden brænder op, og en tredjedel af træerne brænder op, og alt grønt græs brænder op. Da den anden engel blæser i sin basun; og da er det, ligesom et stort bjerg, brændende i lys lue, bliver kastet op i havet; og en tredjedel af havet bliver til blod”

Søster Johannes 2. åbenbaring

Du ser en nonne, klædt ligesom dig, sidde i bøn med ryggen til dig. Du ser at det er her på klosteret. Men hvem er det - er det dig? Og hvad er det hun laver? Da er det at hun krop spændes, hun ryster et kort øjeblik, og så falder hun sammen. Ud af hendes hånd taber hun sit krucifiks - du ser hver enkelt bloddråbe dryppe af det, hører lyden af dråbens kollision med gulvet efterfulgt af krucifikset der klirrende falder til jorden.

Pause

“Du ser en anden nonne træde ind, kan ikke se hvem det er. Hun løber over til den sammenfaldne nonne, ser sig omkring - da går det op for hende hvad der er sket. Samler nonnen op, tager hende i sine arme og vender sig om for at forlade kapellet. Du ser hvem det er - Moder Simone der bærer på Søster Isabel.”

Søster Marias bodshandlinger

“Hvordan kunne du gøre det? Hvordan kunne du dræbe dit eget barn? Dit eget barn, Maria! Du ved godt hvem jeg er, ikke. Du ved godt, at du har lukket mig ind i dig. Du har syndet, Maria. Dit barn fik ikke engang lov til at trække vejret - fik ikke lov til at sige Guds navn! Gæt hvem jeg har her hos mig, Maria. Gæt hvem der er i Helvede hos mig. GÆT! Du ved jo godt hvorfor. Du ved godt hvor du selv ender. Alle synderne er hos mig, Maria - alle. Og jeg glæder mig til at se dig - du og jeg, og dit DØDE barn...”

Aftenprædiken til Søster Maria(udleveres)

Aftenprædiken

Dette er et forslag til hvad du kan sige til din første aftenprædiken.

Den kan have karakter af en slags opsummering og evaluering af hvad der hidtil er sket. Den nye politik præsenteres Du har stor frihed til at lægge hvad du har lyst til i det.

Skal **dåben** annonceres? Hvad skal der ske med Moder Simones lig? Hvordan er din politik? Hvordan skal klosteret styres? Du er jo den nye leder! Kan skjoldet forstærkes igen? Hvordan har soldaterne det? Er Gabriella ikke blevet mærkelig? Hvordan ser du barnet? Hvordan skal i forholde jer til krigen? - til det onde?

Disse spørgsmål kan du forsøge at besvare i din aftenprædiken

Søster Gabriella vækkes

Bemærk: Denne side udleveres først når Søster Gabriella modtager Guds nåde.

Dine Kræfter

“Og de drog op over landets højslette og omringede de helliges lejr og den elskede stad. Da faldt der ild ned fra Himmelen fra Gud og fortærede dem. Og Djævelen, som havde forført dem, blev kastet i ild- og svovlsøen, hvor også dyret og den falske profet var”

Johannes Åbenbaring 20:9-10.

Du mærker hvordan Guds vrede raser igennem dig, du kan mærke hvordan dens varme fare igennem dig - Du er hans værktøj!

Dernæst skal du læse følgende stykke op for hende

“Gud har udvalgt dig - du er hans hærfører - du er den nye Kristus - Mærk det! - kan du mærke energien - Englene hylér gennem din krop, Guds væsen flyder igennem dine årer. Du har kraften til at ende dette helvede.”

Søster Isabels manglende evne

“Og de skriftekloge, som var kommet ned fra Jerusalem, sagde: »Han er besat af Beelzebub,« og: »Det er ved hjælp af de onde ånders fyrste, han uddriver onde ånder.«”

Markus Evangeliet 3:22

*J*eg tror på Gud Fader, den al-
mægtige, himmelens og jordens
skaber.

*Og på Jesus Kristus, hans enbaarne
Søn, vor Herre, som er undfanget ved
Helligånden, født af Jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus, korsfæ-
stet, død og begravet, nedfaret til
Dødsriget, paa tredje dag opstanden
fra de døde, opfaret til Himmels, sid-
dende ved Gud Faders, den almægti-
ges, højre haand, hvorfra han skal
komme at domme levende og døde.*

*Jeg tror paa Helligånden, én, hellig
almindelig kirke, de helliges samfund,
syndernes forladelse, kødets opstandel-
se og et evigt liv.*

Amen

Moder Simone, Priorinde

Ældre og døende

Gud

Herren, vor fader. Ud fra ham oprinder alting, thi han har skabt altet ud af intet, og vi må ære ham som den fader han er. Han er en hård Herre, men retfærdig. Alt blegner i forhold til ham. Selv Djævelen, skælver overfor ham, da han ved at han kunne knuse ham som en lus mellem to negle. Lucifer, beseglet af hans eget hovmod, ved at man ikke ustraffet vender sig fra Guds ansigt og kærlighed. Og jeg tror at Gud kneb en tåre da hans yngling vendte sig fra ham, ligesom han gjorde da mennesket spiste af Kundskabens træ. Derfor må vi stræbe efter at vise os værdige til hans nåde. Derfor viede jeg mit liv og min kærlighed til hans navn.

Døden

“og jeg så dem, som ikke havde tilbedt dyret eller dets billede og ikke havde tage dets mærke på deres pande og på deres hånd; de blev levende og blev konger med Kristus i tusinde år.”

Johannes Åbenbaring 20:4

Jeg er gammel og jeg kan mærke at jeg snart skal dø, men jeg nægter at blive svag. Jeg kan mærke Ormen inde i mig, der langsomt æder mig op. Jeg kan mærke mine kræfter forsvinder dag for dag. Jeg er ikke bange for døden, livet får kun mening med døden som modpol, og livet er ikke nær så smukt når kroppen går i forfald. Sådan skal det nu engang være, det er en del af Guds orden; og jeg er fuld af fortrosthed, da jeg ved at jeg skal genopstå på den yderste dag.

Klosteret

Klosteret er meget gammelt, klosteret blev grundlagt engang i 12-tallet. Jeg ved at det var på dette tidspunkt at sakramentet blev ført til klosteret. Vi har et ansvar over for Gud, vi må sørge for at bevare hans bastion mod dem der nævner ham ved bespottelige navne. Klosteret skal bestå til den dag han vælger at kaste sin dom over hans skaberværk. Ikke mange ved at klosteret ligger hvor de ligger.

Derfor er vi blevet udvalgt. Gud har en særlig plan med os. Vi er ikke mange, men det har ingen betydning når blot vi er stærke i troen. Han har benådet os med nogle vidunderlige evner - lader sin guddommelige kraft virke igennem os. Vi kan udrette mirakler.

Da det blev åbenbaret af Gud, at vi var hans udvalgte, så vi at der var en fordel i at undgå Paven og resten af kirkens opmærksomhed. Ikke alle gejstlige ville se på det der sker på klosteret med åbne øjne. Måske ville de kalde det kætteri, udnytte vores gudgivne evner, og kalde os for kættere når vi nægter - thi vores evner er kun for Gud. Jeg behøver blot at tænke på hvad der skete med Tempelridderordenen for at blive fyldt med frygt. Inkvisitionen ligger stadig dybt forankret i kirken. Derfor at det bedst at vi holder os for os selv, så Guds plan i sandhed kan blive opfyldt.

Relikviet

I kapellet har vi en meget værdifuld ting. Et stykke brød fra den sidste nadver. Af mine forgængere har jeg forstået at det blev erobret i et af korstogene, og opbevaret af Tempelridderne. Da de faldt blev det bragt til vores kloster. Dette relikvie er af uhyre værdi for os, uden det er grundlaget for klosteret væk, og jeg er sikker på at der ikke ville gå lang tid før klosteret lå i ruiner.

Miraklerne

Gud lader sin kraft virke igennem os. Men det er en kraft der er skal bruges med nødvendig omtanke. Vi eksisterer kun på hans nåde. Det er derfor op til os at bruge hans kræfter på en behørig måde så Gud kan se os som værdige tjenere.

*“Nu udløser jeg snart min vrede på dig, dømmer dig efter dine
veje og gengælder dig alle dine vederstyggeligheder”*

Ezekiels bog 7,8

Herren virker på måder vi ikke forstår. Han har en plan med at gøre vore kræfter så forskellige som de er. Herrens benådede mig med evnen til at nedkalde Guds vrede over de formastelige. Jeg kan rette Guds blik mod dem jeg udvælger, hvorefter han dømmer dem, efter hvad de har gjort. Jeg behøver blot at rejse mine arme mod Gud, så vil han nedfælde sin dom over dem, og straffe dem med torden og lynild. Jeg er meget forsigtig med at bruge mine kræfter, thi også Gud vil dømme mig en dag, en dag der snart vil oprinde. Men for dem der søger os med ondt i sinde, vil jeg ikke tvivle ét øjeblik, da vil min vrede falde over dem som en hammer - øje for øje og tand for tand. Men det tærer på en, og jeg kan tydeligt mærke at jeg bliver svag for hver gang det sker.

Mine søstre

På klosteret er vi i alt ti nonner. Dette er det hellige tal. Symbolet på enheden. På samme måde som jeg har et ansvar overfor klosterets forsatte eksistens, har jeg et ansvar over for mine søstre - thi jeg skal lede dem ind på det rette spor så Guds vilje kan ske fyldest

Man kan tjene Herren på mange måder, vi har valgt at leve i colibat og dedikere vores liv og kærlighed til Skaberens, vor fader.

Søster Magdalene

Noget ganske fantastisk er indtruffet. Søster Magdalene er gravid. Helligånden kom til hende og gjorde hende frugtbar. Dette er kun sket én gang før i historien, og det var med Jomfru Maria. Denne fødsel var af stor betydning for menneskeheden, og for Guds udvalgte. Jeg håber jeg når at se hendes barn - den nye Messias komme til verden for at føre os ind i Guds rige. At netop hun er udvalgt af Gud er ganske tydeligt, da hendes beskyttende kræfter, som beskytter klosteret også kan beskytte den nye Messias fra Satans yngel, som vi komme for at æde det.

Søster Maria

Søster Marias visdom er stor. Jeg husker tydeligt den dag hun kom til os. Selvom det er mange år siden nu, så står det ganske tydeligt for mig den dag i dag. Stakkels og forrevet var hun, en kraft; Guds kraft havde drevet hende imod os. Vi valgte at optage hende i vor orden. Det har senere vist sig at være en fornuftig beslutning, da hun står for behandlingen af de sårede soldater vi har taget ind til os. I begyndelsen havde jeg mine tvivl om at lade soldaterne, Satans marionetter lukke ind på klosteret, men deres nød og elendighed var så stor at vi ikke kunne lade være.

Søster Gabriella

Søster Gabriella deler skæbne med Søster Maria. Hun kom ligeledes og bankede på porten, en Engel havde fortalt hende at hun skulle opsøge os, men hos hende var tegnene meget tydeligere; Gud havde mærket hende med hans tegn. Hun deler endnu ikke Guds gave med os, men jeg fornemmer stort potentiale hos hende, en dag vil hun blive den største af os alle. Jeg ville bare ønske at jeg kunne være med den dag Herren viser hende sin nåde.

Søster Johanne

Til tider tror jeg ikke at søster Johanne har det godt med Skaberens gave til hende. Det må ikke altid være rart at vide hvad der vil ske. Gud gav at hun skulle kende fremtiden. En gave som til tider kan være skræmmende. Jeg kan huske da hun fortalte at hun havde set krigens komme - dommedag.

Søster Isabel

Ingen andre end hende kender skrifterne bedre end hende. Som priorinde har man mange pligter, og der er ikke megen tid til at fordybe sig i Guds ord. Jeg er dog bange for at hun er

ved at falde, jeg tør ikke tænke på det jeg oplevede da jeg fandt hende i går i kapellet. De andre nonner her på klosteret deler ikke Guds gave med os. *Søster Catharine*, den ældste blandt os, er gået i barndom. Hun glemmer hvor hun lægger ting, bytter rundt på vores navne. Men en ting glemmer hun aldrig - Guds navn og nøglen til Sakristiet. Det er derfor vigtigt at vi tager os af hende, så hendes sidste år kan blive behagelige.

Til tider tror jeg at Herren gjorde *Søster Anastase* en tjeneste ved at fjerne hendes syn, thi han lod hende ikke se den elendighed og krig der omgiver os. Den smukke *Søster Claire*, valgte at give sin kærlighed til Gud i stedet for en af Adams sønner. *Søster Sarah*, ja det er begrænset hvor meget hun forstår, men hendes tro er stærk - og det er det eneste der virkelig betyder noget.

Søster Isabels synd

I går opdagede jeg Søster Isabel i kapellet, hun lå der ganske urørlig med et blodigt krucifiks ved sin side. Jeg bar hende ind i hendes seng og vaskede hende så godt jeg kunne. Hendes underliv var noget rod - blod over det hele, efter gentagne stød op i underlivet. Jeg har ikke lyst til at tænke på hvad der er sket, og har ikke sagt det til nogen, men jeg har tænkt mig at tage det op i aftenens prædiken, og måske tale med hende under fire øjne bagefter. Desuden har jeg hendes krucifiks.

Antikrist

“Og han skal gå ud for at forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, og samle dem til krig”

Johannes Åbenbaring 20:8

Antikrist er den falske profet - det Ondes hærfører. Der er tegn på at Antikrist snart vil vandre på jorden. Krigen er blot et af dem. Det øjeblik Satan får sin hærfører, da vil verden ganske sikkert gå under og Guds plan vil gå fortabt. Kun Guds vrede kan stoppe ham.

Magdalene og hendes barn

»Og der viste sig et andet tegn på himmelen; se, der var en stor ildrød drage med syv hoveder og ti horn og syv kroner på sit hoved. Dens hale fejede en tredjedel af himmelens stjerner bort og kastede dem ned på jorden. Og dragen stod foran kvinden, som skulle føde for at sluge hendes barn, så snart hun havde født det«

Johannes' Åbenbaring 12, 3-5

Det største mirakel er dog dette, Søster Magdalene er gravid. Jeg kan bevidne at hun stadig er urørt på samme måde som Jomfru Maria. Betydningen af dette kan ikke tilsidesættes, det er en hændelse der kun er sket én gang før i historien. Da blev Jesus Kristus født, vor Messias. Dengang var verden ikke klar. I dag står vi meget stærkere. Vi kan modtage den nye Messias, for kun vi kan beskytte ham imod Satans yngel. Jeg frygter blot at Ormen, Djævelen selv, vil snøre sit greb yderligere om os for at få ham.

Hun er meget tæt på at nedkomme nu, det kan være en af de nærmeste dage, derfor har jeg fritaget søster Magdalene fra de hårdeste pligter, der må endelig ikke ske hendes dyrebare barn noget.

Dommedag

“Og jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på hornene ti kroner og på hovederne gudsbespottelige navne.”

Johannes Åbenbaring 13:1

På den yderste dag vil Guds dom falde. Messias vil komme og føre os ind i det nye tusindårsrige. Gud elsker sit skaberværk, og jeg kan ikke tro at han vil lade dyret, Satans inkarnation, ødelægge det. Jeg ved at sat overfor Guds åsyn, vil de onde skælve, og se fejlen i deres veje. Da vil de onde omvende sig, og Satan vil ikke længere have magt over dem. Messias vil komme og

prædike for dem, og gøre dem ude af stand til at synde. Thi da vil alle kunne se op på Herrens søn med kærlighed i deres blikke, og de vil kalde Herren ved hans sande navn, og hans rige vil komme.

Ormen

Vi kender alle til Ormen, Ormen er det i os der får os til at synde. Heldigvis er Ormen ikke særlig stærk herinde, men den er lige udenfor, vi må være på vagt. Jeg kan mærke den i de sårede soldater der søger til klosteret. Ude i Helvedet udenfor, gnaver Ormen sig ind i dem. Det er en farlig situation, og jeg så helst at vi stoppede med at lukke dem ind, bare indtil Søster Magdalene har født. Men Ormen kan ikke nå os i kapellet, thi det er i sandhed Guds Hus.

Men Ormen er mere end det, den gnaver i os alle, det er den der får os til at tænke ondt om hinanden, den er vores dårlige samvittighed der driver os til at give efter for synden.

Dagens pligter

Hverdagen her på klosteret er fyldt med mange pligter. Pligter som det er op til mig at fordele. Her sidst på efteråret skal de sidste grøntsager samles ind. Der er den vante vedligeholdelse af klosteret, Søster Magdalenes skjold forhindrer desværre ikke al skade på klosteret, jeg er bange for at Ormen er stærkere end hende, og den kommer tættere på dag for dag.

Derfor er det vigtigt at stedet bliver holdt rent. Thi skidtet må holdes ude på samme måde som ormen må holdes ude.

Selv de døende stakler, soldaterne som Ormen har taget sit dødsgreb om, er det os pålagt at tage os af de sårede, selvom de ikke har mange dage tilbage at leve i.

Aftenprædiken

Denne tekst er til for at hjælpe dig den første aften, når du skal holde din prædiken. Aftenprædiken skal forsøge at præsentere verden omkring dem.

Prædikenen er opbygget som en række stikord, det er meningen at du skal flette dem ind i din prædiken. Det er ikke meningen at du skal 'læse' op af en, men derimod tilføre den dit eget præg, hvordan du ser situationen:

Vi de udvalgte, Guds tjenere. Der påhviler os et særligt ansvar, Gud stoler på os. Derfor må vi ikke tillade nogen synd. Det er i orden at fejle, så længe man indser og erkender sine fejl.

Vor Gud er stor og mægtig, men Satan er stærk, hans ondskab og vrede er stor. Ormen findes i os alle. Udenfor murene og indenfor hvor den gnaver grådigt i os. Ormen bugter sit ækle legeme over Satans slagmark, og gør Adams sønner blinde og onde i sindet.

Da krigen brød ud, besluttede vi efter lang rådføring og bøn til Gud, at vi måtte tage os af de faldne. Vi har lukket de sårede soldater ind i vort hellige kloster. I dem er Ormens bid stort og dybt. Jeg er bange for at det er for farligt i denne tid - specielt nu når Søster Magdalene er gravid. Derfor har jeg bestemt at der ikke skal lukkes flere soldater ind

Selvbesmittelsens åg hviler tungt over menneskeheden, utugt kalder jeg det. Denne aftens prædiken vil handle om den onde kvinde Jesabel. Bibelen skriver i Johannes Åbenbaring:

“Men jeg har det imod dig, at du finder dig i kvinden Jesabel, som kalder sig selv profetinde og optræder som lærer og forfører mine tjenere til at bedrive utugt og spise afgudsofferkød”

(Bemærk: Denne prædiken er kun vejledende, du er frit stillet til at tilføje ting som du synes er passende. Men citatet skal du have med)

Søster Maria

Ældre, men ikke gammel

Gud

Gud giver og Gud tager. Han er dommeren over sit skaberværk. Alle der ikke følger hans ord vil brænde i helvede til evig tid. Derfor er det nødvendigt at føre et liv i overensstemmelse med hans ord og vilje. Hans straf vil falde over de uværdige og synderne. Derfor er det vigtigt at være ren, renselsen er nødvendig, da ingen mennesker er i stand til at føre et liv fri for synd. Kun ved at ofre sig selv, og tage synden på sine egne skuldre, som Jesus før gjorde for mennesket, kan frelsen opnås. Livet er en prøvelse og døden er den endelige udfrielse.

Mit Kald

“og han var i ørkenen i fyrretyve dage og fristedes af Satan”

Markus Evangeliet 1:13

I min tjenestetid skete der noget forfærdeligt. Herremandens søn forlukkede mig til at give efter for hans ønsker. Han tvang mig og jeg blev gravid. Da det blev opdaget, blev jeg smidt på porten. Ingen hjælp fik jeg af nogen derfra. Det sidste jeg så da jeg gik derfra, var herremandens søn der oppe fra et vindue så mig gå. Brødebetyngtet, men alligevel lettet over hvor enkelt det havde været at få mig væk.

Således gik jeg, havde ikke andre steder at gå hen, end hjem til mine forældre. Der gik så den tid der skulle gå. Da kom han til mig. Han sagde at jeg skulle gå ud i skoven, og der skulle jeg føde mit barn. Jeg fortryder det så inderligt, selv den dag i dag - så mange år efter - jeg skulle aldrig have gået derud.

Jeg var helt alene derude, det vil sige han ventede på mig derude. En enkelt berøring af ham på mit skød og fødslen gik i gang. Jeg fødte en prægtig søn, men noget var galt. Jeg kunne mærke hvordan en overnaturlig kraft jog i mine arme, mine hænder - og jeg så dem tage fat om mit nyfødte barns hals, og klemme til. Han døde før han havde skreget sit første skrig - før livet havde indtaget hans lunger - og før han havde sagt Guds navn.

Da var det jeg indså, hvem det var der havde lokket mig ud i skoven, hvem der havde besudlet mit skød med sin berøring - Satan. Og jeg hørte hans sidste ord til mig mens jeg løb derfra: *“Du og din slægt vil for evigt tilhøre mig”*. Djævelen havde prøvet mig, og jeg havde fejlet. Således ragede jeg rundt i dagevis ude i skoven, forpint af sorg og skam, ude af mig selv - jeg anede ikke hvor jeg skulle gøre af mig selv. Da var det at jeg kom til klosteret...

Klosteret

Da jeg kom til klosteret, blev jeg modtaget med åbne arme af Guds egne. Her kendte de ikke til fordømmelse. Vor Moder, Simone, så at det var Guds vilje at jeg skulle komme til klosteret.

Selv den dag i dag, alle de år efter, har jeg ikke fortalt nogen om mit døde barn, men tro ikke at det ikke martrer mig; hver eneste dag, vågner jeg ved at jeg hører mit barn skrig det skrig det aldrig fik skreget...

På klosteret blev jeg oplært i Herrens veje - Søster Isabel, den af os alle der her mest forstand på skrifterne lærte mig sandheden i Guds ord.

Klosteret er meget gammelt, Søster Simone betroede mig at vi havde et ansvar overfor Gud at klosteret skulle bestå indtil den yderste dag. Hun sagde at klosteret indeholdt en uvurderlig skat, et stykke brød fra den sidste nadver, bragt til os fra Tempelridderne. Dette er i sandhed en skat.

Den største skat er dog denne, for få år siden, før denne infernalske krig brød ud, benådede Herren os med den største gave af alle. Han lod os udføre mirakler - lod sin guddommelighed virke igennem os.

Der er dog én ting jeg ikke forstår, og det er at resten af Kirken åbenbart har glemt os. Jeg har aldrig set en pavelig gesandt, og da jeg spurgte Moder Simone om det, sagde hun at det var bedst sådan - at der var ting Gud bedre forstod sig på end Kirken. Jeg mener tværtimod at vi ved at stå samlet kan stå stærkere overfor Satans og hans yngel. Vi er jo ikke mange her på klosteret.

Miraklerne

Det begyndte for ikke så frygtelig lang tid siden. Gud viste os den nåde, at vi skulle være hans tjenere på en ganske særlig måde. Han delte noget af sin kraft med os - vi blev i stand til at udføre mirakler.

Herrens veje er uransagelige, derfor er vores kræfter det også. Gud mente at jeg kunne tjene ham bedst ved at fjerne smerten fra de sårede, hele deres sår, ligesom Jesus også gjorde. Med krigens komme er der mere brug for mig end nogensinde før. Sårede soldater, uskyldige i Satans spil, kommer til os i håb om lindring. Og lindringen sørger jeg for. Jeg har indrettet en fløj af klosteret til Lazaret. Her ligger de sårede soldater, de fleste hårdt sårede. Men det tærer på en af tage deres smerte på sig, deres sår, så det går langsomt. Jeg er ikke barn af Gud, som Jesus var, men lader Gud virke igennem mig. Kun Gud ved hvilke af hans børn der tilhører ham, derfor er det ikke altid det lykkes for mig, for når først Døden har sat sit mærke på dem, er de udenfor min rækkevidde.

Men jeg gør hvad jeg kan, salver dem ind i olie, så hvis Herren kalder dem til sig, går de rensede ind i hans rige.

Mine Søstre

Når man træder ind i vores orden, lægger man alt det verdslige bag sig. Man får et nyt navn, som man skal kendes af Herren og ens søstre af. Derefter tilhører man kun Gud. Selvom vi ikke er mange betyder det ikke så meget, da vores tro er stærk.

Moder Simone, vor priorinde

Vor moder har udvalgt mig til at blive den nye priorinde efter at Gud kalder hende til sig. Hendes død bliver et stort tab. Hun frygter ikke døden, da hun ved at hendes plads er i himmelen ved siden af Gud Fader den Almægtige. Jeg har prøvet at helbrede hende, men hun afslår, hun siger at der er en tid til alt - også at dø. Selvom vi bliver færre, betyder det blot at vi må blive stærkere, thi vi har et ansvar overfor Gud. Dette ansvar har hun overladt til mig. Jeg skal løfte arven efter hende - være den nye priorinde. Hendes kræfter er meget magtfulde, thi hendes er evnen til at nedkalde Guds dom over synderne. Da slår Guds vrede ned over dem, og de dømmes til for evigt at brænde i helvede.

Søster Magdalene

Der er sket noget ganske særligt. Søster Magdalene er gravid. I al min tid som nonne her på stedet har jeg aldrig oplevet noget lignende. Kun salige Jomfru Maria, er før blevet benådet at føde Guds søn. Jeg tvivler på at det kan ske igen.

Søster Isabel

Ingen her på klosteret overgår hendes kendskab til skrifterne. Jeg respekterer hendes ord, thi jeg ved at det er baseret på hendes kendskab til Guds ord. Derfor gik jeg til hende for at søge en forklaring på Søster Magdalenes graviditet. Når jeg overtager vor Moders plads vil vi kunne føre dette kloster til hidtil usete højder, og skabe Guds rige på Jord med hjælp fra resten af kirken, selvom vor Moder er i mod det.

Søster Johanne

På trods af hendes uerfarenhed i skrifterne, har Skaberens benådet hende med nogle fantastiske evner. Hun har en direkte kontakt til Herrens vilje. Hun ser hvad han ønsker der skal ske. Hendes evner er dog som et tosidet sværd. Hendes gave er samtidig en forbandelse - ikke altid er herrens veje lige smukke at se - endvidere at kende.

Søster Gabriella

Det er ikke lang tid siden hun kom her til klosteret. Hun skulle efter sigende have mødt en af Herrens engle, der befalede hende at komme til klosteret. Vor Moder valgte at tage hende til sig, efter hun så hendes stigmata. Ikke at jeg betvivler hendes beslutning, men hun deler ikke vore kræfter, deler ikke Guds åsyn med os. Så er det jeg spørger - hvad gør hun så i vor midte. Jeg må indrømme, jeg stoler ikke på hendes oprigtighed. Jeg kan heller ikke lade være med at tænke på at krigen - Satans værktøj omkransede os efter hun ankom.

Vi er dog ikke de eneste her på klosteret. Vi har fire andre nonner her på klosteret. Ligesom Søster Gabriella deler de ikke Guds gave med os. *Søster Catharine*, den ældste blandt os, er gået i barndom. Hun glemmer hvor hun lægger ting, bytter rundt på vores navne. Men en ting glemmer hun aldrig - Guds navn og nøglen til Sakristiet.

Til tider tror jeg at Herren gjorde Søster Anastase en tjeneste ved at fjerne hendes syn, thi han lod hende ikke se den elendighed og krig der omgiver os. Den smukke Søster Claire, valgte at give sin kærlighed til Gud i stedet for en af Adams sønner. Søster Sarah, ja det er begrænset hvor meget hun forstår, men hendes tro er stærk - og det er det eneste der virkelig betyder noget.

Magdalene og hendes barn

Jeg har forhørt mig hos Søster Isabel, om en måde at bestemme hvilken betydning søster Magdalenes barn kan have. Hun talte om at barnet vil tilkendegive sin sande natur ved en dåb i kogende vand

Jeg har tit talt med Søster Isabel om hvad Søster Magdalenes fødsel er og hvad den skal betyde. Søster Magdalene selv, er overbevist om at hun bærer på den nye messias. Søster Isabel var i syv sind, hun havde søgt i skrifterne med lys og lygte, men kunne ikke finde noget der kunne afklare problemet. Det eneste hun fandt var at man ved en slags dåb, kunne bestemme barnets sande natur.

Det forudsætter selvfølgelig at Søster Magdalene taler sandt, at hun ikke lyver når hun siger at det var Helligånden der kom til hende og befrugtede hende.

Jeg har ikke lyst til at tænke ondt om Magdalene, men hun er en kvinde i sin bedste alder, og de soldater der ligger på lazarettet, er ikke i en så dårlig forfatning at de ikke ville kunne forgribe sig på hende. Thi de er jo blot marionetter i Satans spil - Krigen.

Og hvem ved så, hvem der bliver født...

Antikrist og Dommedags komme

*“Og han skal gå ud for at forføre folkeslagene ved jordens fire
hjørner, og samle dem til krig”*

Johannes Åbenbaring 20:8

Vi har alle den frygt om at Krigen er det første tegn på at den yderste dag er nær. Da vil Antikrist, forførelsen komme. Hvis barnet er af Satans lænder, da må vi dræbe det, førend det kan føre ulykke og død over Guds skaberværk, og måske er det det der skal til at ende krigen.

Ormen og krigens væsen

Vi kender alle til Ormen; Ormen er det i os der får os til at synde. Heldigvis er Ormen ikke særlig stærk herinde, men den er lige udenfor. Jeg kan mærke den i de sårede soldater der søger til klosteret. Ormen gnaver sig ind i dem, ude i helvedet udenfor. Men Ormen er mere end det, den gnaver i os alle, det er den der får os til at tænke ondt om hinanden, den er vores dårlige samvittighed der driver os til at give efter for synden. Kun ved renselse kan dens mærker fjernes. Middelalderens selvpinere, flaggelanterne havde fat i noget af det rigtige, de gjorde bod for verdens synder, ved at piske sig selv til blods, ligesom jeg selv gør for mine synder. Kun på den måde kan renselse opnås, selvom mine søstre nok ikke vil se på det med velsignelse. Men det er meget personligt, og sådan har det nok bedst at vedblive.

Søster Magdalene

Moden kvinde

Gud

Alfaderen, skaberen. Denne verden er hans skaberværk. Skabt på syv dage, hyldet af hans tusind tusinder engle og opfyldt af hans væsen. Han er god og tilgivende. Thi han ved at mennesket er syndigt, og sendte derfor sin søn til os for at vejlede os. Jesus forbarmede sig over os og tog vores synder på sine skuldre. Herren er god og tilgivende, men ved hver eneste synd vi begår, svigter vi Guds tillid - lad os ikke gentage syndefaldet, og skuffe vor Skaber igen. Formålet med vor væren er at føre et liv fri for synd, så vi kan komme op i himmelen og bade os i lyset fra ham og hans engle.

Klosteret

Vor Moder, søster Simone, taler om mange generationer af nonner der har betrådt klosterets gange og hvor vigtigt det er at det bevares. Dengang var der flere nonner på klosteret, end der er i dag. Hun taler om at Gud har en særlig plan med klosteret og os. Han har givet os alle en uvurderlig gave - vi kan udrette mirakler. Men det er ikke det største mirakel - der er noget der er større. Det er igennem vores kræfter at klosteret har kunnet holde sig uberørt af Krigen. Den ellers så altødelæggende krig, bliver holdt i skak af en fælles anstrengelse, der skaber et skjold omkring klosteret. Dette var Guds gave til mig - at kunne beskytte det der må og skal beskyttes. Jeg har talt med vor priorinde, Moder Simone, om at forstærke skjoldet efter aftenprædikenen, da vi der alle er samlet i kapellet ved sakramentet

Relikviet

I kapellet har vi en meget værdifuld ting. Et stykke brød fra den sidste nadver. Af mine søstre, specielt Moder Simone, har jeg forstået at det blev erobret i et af korstogene, og opbevaret af Tempelridderne. Efter deres fald, blev det bragt til vores kloster. Moder Simone understregede at relikviet var helt unikt og meget værdifuldt og at det aldrig måtte falde i det Ondes hænder.

Mit kommende barn, den nye Messias

*“Og han sagde fremdeles til mig: »Det er opfyldt.
Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden.«
Johannes Åbenbaring 21:6*

Det største mirakel er dog dette. Jeg er Gravid, og på samme måde som Jomfru Maria er jeg stadig urørt, og jeg véd at jeg bærer på den nye Messias. Helligånden kom til mig for mange nætter siden. Betydningen af dette kan ikke tilsidesættes, det er en hændelse der kun er sket én gang før i historien. Jesus var Alfa; begyndelsen, og mit barn bliver Omega; enden.

Jeg er meget tæt på at nedkomme nu, det kan være en af de nærmeste dage, derfor har Søster Simone fritaget mig fra de hårdeste pligter, noget jeg er meget taknemmelig for. Der må ikke ske mit dyrebare barn noget. For at sikre den fuldendte harmoni vil jeg føde i kapellet, da her er nærheden til Gud, barnets fader, størst. Det er det eneste rigtige.

Helligånden

Helligånden må være kommet til mig. En sen aften, jeg havde færdiggjort mine pligter og var på vej i seng. Først ville jeg bede en stille bøn, før jeg gik helt til ro. Da blev alt badet i lys, og jeg hørte hans røst. Han sagde at alting ville forandre sig, at noget stort ville hænde, og jeg så mig selv holde et barn. Omkring barnets hoved ståede en sol, og han sagde ”*Dette er hvad jeg giver dig - lad ham føde i mit hus*” - og barnet så op på mig og dets læber hviskede *moder*. Guds ånd havde rørt mig, og jeg blev opfyldt af en indre ro og en vished om, hvad der skulle ske.

Næste morgen kunne jeg mærke at alting var forandret. Guds ånd havde rørt mig - Helligånden var kommet til mig og havde gjort mig frugtsommelig, som Jomfru Maria før mig.

Miraklerne

Herren har en særlig plan med os, han har sået et guddommeligt frø i os. Han har givet os nogle vidunderlige evner; benådet os med en del hans guddommelighed - vi kan udrette mirakler.

Igennem os virker hans vilje. Han lader sin ånd skinne igennem os, lader os udføre ting, der hører det guddommelige til. Men det er en kraft der skal bruges med nødvendig omtanke og respekt. Vi er Guds udvalgte, og derfor må vi vise os værdige; thi fristeren er overalt.

Herrens veje er uransagelige, derfor er vore kræfter også forskellige. Herren ville at jeg skulle beskytte de hellige mod verdens ondskab. Jeg kan iføre dem Guds hellige rustning, så intet kan skade dem; thi Gud er skaberen, Herre over altet. Da krigen brød ud og omringede os, så vi at mine kræfter kunne bruges til at beskytte klosteret. Vi skabte i fællesskab et skjold så djævelens lanser ikke kunne skade os - ej heller onde tanker. Vi er som forsvundet for dem med ondt i sinde.

Til tider skal skjoldet forstærkes, da ondskaben der omringer os langsomt nedbryder det. Da er det at vi samles i kapellet, for at danne en ubrudt kreds med mig i øjet. Messen kan da begynde. Jeg falder på knæ for Guds åsyn og hans uendelighed. Beder nådigst til at han vil beskytte os mod Satan og hans marionetter - og han viser os nåden, fylder mig op med hans skaberkraft og skjoldet farer til himmels ud af mine udstrakte hænder.

Jeg kan dog også virke i mindre målestok. Jeg husker da søster Sarah væltede en gryde med kogende vand over sig. Havde jeg ikke været der, da havde hun skoldet sig forfærdeligt, men jeg skabte et skjold omkring hende og hun var urørt. Hun viste ikke hvad der var sket, da skjoldet er usynligt, ligesom Gud virker i det skjulte.

Derfor blev jeg udvalgt af Gud, thi kun jeg vil kunne beskytte mit barn, den kommende Messias mod Satans yngel, som vil komme og tage mit barn fra mig og Gud Herren.

Mine Søstre

Alt det verdslige lægger man bag sig når man træder ind i vores orden. Man bliver givet et nyt navn, som man skal kendes af Herren og ens søstre af, derefter tilhører man kun Gud. Vi er ikke mange, men det betyder ikke noget, når blot vores tro er stærk.

Moder Simone, vor Priorinde

Vores leder, god og retfærdig. Hendes kræfter er meget magtfulde; Herren har udvalgt hende til at kunne nedkalde hans dom over synderne, men det tærer på hende, og jeg er bange for at hvis hun bruger sine kræfter at det vil betyde enden på hende.

Vor Moder er døende, hendes gamle krop har tjent herren godt, og hun ved at hendes tid er kommet. Hun frygter det ikke, da hun ved at hendes plads i himlen er sikret. Det er sorgeligt, og jeg vil begræde det, men ikke beklage det - det er en del af Guds Orden. Og selvom vi bliver færre, må vi må blive stærkere, thi vi har et ansvar over for Gud, klosteret og mit barn; den nye Messias.

Søster Isabel

Søster Isabel er den af os der har mest forstand på skrifterne,

Jeg synes at fornemme at hun er lidt skeptisk overfor den nye messias - mit barn. Måske tror hun ikke på mig når jeg siger at Helligånden kom til mig, måske er hun forblændet af sine skrifter. Thi ikke alt står i skrifterne.

Men Gud er med hende, dæmonerne synes at frygte hende. Jeg har selv set hende uddrive de onde ånder fra nogle besatte stakler.

Søster Johanne

Søster Jeanne er fantastisk. Gud har givet hende at hun kan se det der skal komme. Hun giver sig hen i hans vold, og han viser hende hvad der skal ske. Hun har set mange ting, og jeg tror at det til tider skræmmer hende.

Søster Gabriella

Jeg husker stadig den dag hun kom til klosteret, forrevet og stakkels. Guds engle havde fortalt hende at hun skulle opsøge klosteret. Hendes mærker på hænderne var et tegn fra Gud om at hun tilhørte os. Moder Simone tog imod hende med åbne arme, thi Gud ville at hun skulle være en af os. Gud har endnu ikke bestemt hvordan hun bedst kan tjene ham. Det kommer, Herren har ikke glemt hende, hun skal bare læres op i Herrens veje. Denne uddannelse tager vor Moder sig af.

Søster Maria

Moder Simone har bestemt at hun skal overtage ansvaret med klosteret, når vor Moder forlader os. Hun kan fjerne verdens ondskab fra de trængende og samle deres sår på ny. Det er hende der sørger for de sårede soldater, men selv om Herren har tilsmilet hende, kan hun ikke redde dem Herren har bestemt skal komme op til ham.

De andre nonner her på stedet deler ikke Guds gave med os. Gamle søster Catharine er gået i barndom. Men selvom hun ofte glemmer hvor hun lægger ting, men én ting glemmer hun ikke - Guds navn og nøglen til sakristiet. I sakristiet har vi en meget stor skat. Et stykke brød fra den sidste nadver, en skat som også skal værnes om. Søster Anastase er blind, måske var det en gave fra Gud, at fjerne hendes syn, så hun ikke kunne se den død og ødelæggelse som krigen fører med sig. Det eneste sørgelige er at hun aldrig kommer til at se den nye messias søde ansigt. Aldrig før har jeg set en så smuk kvinde som søster Claire. Selvom hun kunne få den prægtigste af alle Adams sønner, valgte at give sin kærlighed til Gud. Det er begrænset hvor meget Søster Sarah forstår, men hendes tro er stærk - og det er det eneste der virkelig betyder noget.

Ormen

Moder Simone og en del andre af mine søstre taler om Ormen. De ser den som symbolet på verdens ondskab og at den skaber ondskaben i menneskets hjerter. Jeg tror ikke på ondskaben; kun på synden - menneskets fejlbarlighed. Ondskaben opstår når mennesket synder. Derfor er synden den egentlige trussel mod Guds plan, og ikke Ormen; jeg tvivler endda på dens eksistens.

Guds prøve til mennesket er at holde sig fri for synd, og først når mennesket er fri for synd kan Gudsriget komme. Mennesket prøves, ligesom Englene prøvedes, i deres kærlighed til Gud. Lucifer, Guds yndling, fejlede og sammen med ham mange andre engle - dem kastede Gud ned i helvede. Lucifer var ude af stand til at elske mennesket, Guds skaberværk, højere end sig selv - derfor faldt han, gennem sin kærlighed til sig selv, til sin egen stolthed.

Jesus var begyndelsen, han fjernede arvesynden fra mennesket og mit barn vil sætte mennesket ude af stand til at synde, som de engle der ikke vendte Gud ryggen.

Krigen

“Og han skal gå ud for at forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, og samle dem til krig”

Johannes Åbenbaring 20:8

Det er forfærdeligt. Aldrig har jeg set så megen ulykke. Utallige menneskers skæbner ødelagt. Klosteret ville også have været ødelagt, havde det ikke været for mig. Krigen er det ondes virke, og antikrist er krigens og ødelæggelsens stifter. Mit barn er det eneste der står i vejen for antikrist, og jeg er sikker på at krigen er en måde hvorpå Satan forsøger at ødelægge klosteret og dermed også den nye Messias. Det må ikke ske igen. De ondes legionærer må ikke igen tage frelseren fra os.

Dommedag

“Og jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på hornene ti kroner og på hovederne gudsbespottelige navne.”

Johannes Åbenbaring 13:1

På den yderste dag vil Guds dom falde. Messias vil komme og føre os ind i det nye tusindårsrige. Gud elsker sit skaberværk, og jeg kan ikke tro at han vil lade dyret, Satans inkarnation, ødelægge det. Jeg ved at sat overfor Guds åsyn, vil de onde skælve, og se fejlen i deres veje. Da vil de onde omvende sig, og Satan vil ikke længere have magt over dem. Messias vil komme og prædike for dem, og gøre dem ude af stand til at synde. Thi da vil alle kunne se op på Herrens søn med kærlighed i deres blikke, og de vil kalde Herren ved hans sande navn, og hans rige vil komme.

Gud

Alfaderen, skaberen. Denne verden er hans skaberværk. Skabt på syv dage, hyldet af hans tusind tusinder engle og opfyldt af hans væsen. Han er god og tilgivende. Thi han ved at mennesket er syndigt, og sendte derfor sin søn til os for at vejlede os. Jesus forbarmede sig over os og tog vores synder på sine skuldre. Herren er god og tilgivende, men ved hver eneste synd vi begår, svigter vi Guds tillid - lad os ikke gentage syndefaldet, og skuffe vor Skaber igen. Formålet med vor væren er at føre et liv fri for synd, så vi kan komme op i himmelen og bade os i lyset fra ham og hans engle.

Klosteret

Klosteret er meget gammelt, jeg ved ikke hvornår det blev grundlagt, men klosteret er helt sikkert 5-600 år gammelt. Klosteret er ikke lige så stort som det var før i tiden. Vores Priorinde, Moder Simone, har fortalt at der, da hun blev initieret, var to gange så mange nonner, som der er i dag.

Til tider skulle man tro at vi var glemt af kirken, ja for i al den tid jeg har været her, har jeg aldrig set en pavelig gesandt. Men nu er situationen også anderledes, med krigen og al dens ondskab.

Mine Søstre

På klosteret er vi i alt ti nonner. Dette er det hellige tal. Symbolet på enheden. Selvom det ikke er mange, er vi stærke i vor tro. Man kan tjene Herren på mange måder, vi har valgt at leve i cølibat og dedikere vores liv og kærlighed til Skaberen, vor fader. Da jeg trådte ind i ordenen, forlod jeg alt det verdslige, og tilhørte fra den dag af, kun Herren.

Moder Simone, vor Priorinde

Vores leder, god og retfærdig. Hendes kræfter er meget magtfulde; Herren har udvalgt hende til at kunne nedkalde hans dom over synderne, men det tærer på hende, og jeg er bange for at hvis hun bruger sine kræfter en gang til, at det vil betyde enden på hende.

Vor Moder er døende, hendes gamle krop har tjent herren godt, og hun ved at hendes tid er kommet, ligesom jeg også ved det. Hun frygter det ikke, da hun ved at hendes plads i himlen er sikret. Det er sørgeligt, og jeg vil begræde det, men ikke beklage det - det er en del af Guds Orden. Og selvom vi bliver færre, må vi forsøge at blive stærkere, thi vi har et ansvar over for Gud og klosteret.

Søster Magdalene

Noget ganske overvældende er indtruffet. Søster Magdalene er gravid. En morgen kom hun og sagde at Helligånden var kommet til hende, og havde gjort hende frugtsommelig. Dette er kun sket en gang før i historien. Da Jomfru Maria fødte Jesusbarnet. Herren har intet vist mig om Magdalenes barn. Jeg ved ikke hvordan jeg skal tolke det. Måske betyder det at hendes barn slet ikke er specielt, at det ikke er den nye Messias der vil komme. Måske var det blot en soldat, der forgreb sig på hende, og hun af nød digter en historie om Helligånden.

Eller også vælger Gud ikke at vise det for mig, thi hans veje er i sandhed uransagelige.

Søster Isabel

Gud er med hende, demonerne synes at frygte hende. Jeg har selv set hende uddrive de onde ånder fra nogle besatte stakler. Dette er en kraft som man må vise behørig respekt for. Men visse ting ved Simone bryder jeg mig ikke om. Hun ænser kun skrifterne, for hende er den eneste sandhed den der står skrevet i Guds hellige bøger. Jeg tror ikke hun forstår, hvad det egentlig er der sker når Gud åbner mit øje og viser mig det der skal ske.

Søster Maria

Søster Marias visdom er stor. Hendes helbredende kræfter har vist sig at være meget nyttige efter at krigen brød ud. Det er hende der står for infirmeriet, hvor i andre også hjælper til, men ingen af os kan måle os med hendes kræfter. Jeg har celle ved siden af hende, og en nat blev jeg vækket af en lyd der kom indefra hendes celle, jeg ved ikke om hun talte med nogen, men det endte med at hun begyndte at græde.

Søster Gabriella

Jeg husker stadig den dag hun kom til klosteret, forrevet og stakkels. Guds engle havde fortalt hende at hun skulle opsøge klosteret. Hendes mærker på hænderne var et tegn fra Gud om at hun tilhørte os. Moder Simone tog imod hende med åbne arme, thi Gud ville at hun skulle være en af os. Gud har endnu ikke bestemt hvordan hun bedst kan tjene ham. Det kommer, Herren har ikke glemt hende, hun skal bare læres op i Herrens veje. Denne uddannelse tager vor Moder sig af.

De andre nonner her på stedet deler ikke Guds gave med os. Gamle *søster Catharine* er gået i barndom. Men selvom hun ofte glemmer hvor hun lægger ting, men én ting glemmer hun ikke - Guds navn og nøglen til relikviet. Vi har en meget stor skat. Et stykke brød fra den sidste nadver, en skat som også skal værnes om. *Søster Anastase* er blind, måske var det en gave fra Gud, at fjerne hendes syn, så hun ikke kunne se den død og ødelæggelse som krigen fører med sig. Det eneste sørgelige er at hun aldrig kommer til at se den nye messias søde ansigt. Aldrig før har jeg set en så smuk kvinde som *søster Claire*. Selvom hun kunne få den prægtigste af alle Adams sønner, valgte at give sin kærlighed til Gud. Det er begrænset hvor meget *Søster Sarah* forstår, men hendes tro er stærk - og det er det eneste der virkelig betyder noget.

Miraklerne

Hvorfor prøver Gud mig sådan? Jeg må være stærk - jeg må vise mig værdig for den gave Herren har givet mig. Jeg er dog ikke den eneste der er benådet med Guds gave. Næsten alle her på klosteret er i besiddelse af et fragment af Guds essens. Han lader sin kraft virke igennem os. Men det er en kraft der er skal bruges med nødvendig omtanke. Vi eksisterer kun på hans nåde. Det er derfor op til os at bruge hans kræfter på en behørig måde så Gud kan se os som værdige tjenere.

Herrens gave til mig var at han viste mig det der skal komme. De stærkeste syn kommer når Gud vil, men jeg kan også fremprovokere dem, ved at bede intenst til Gud. De gange jeg har gjort det, forsvinder jeg fuldstændig for verden. Jeg sanser intet andet end Guds øje, og giver mig hen i Guds vold. Vor skæbne er bestemt af ham.

Åbenbaringerne

“Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenerne, hvad der skal ske i en hast. Og han sendte bud ved sin engel og gav det til kende i billeder for sin tjener”

Johannes Åbenbaring 1:1

Det er en forbandelse på samme tid som det er en velsignelse. At kunne se ind i fremtiden. Jeg har set søster Simone dø - jeg ved at hun også ved det, hun taler hele tiden om Ormen som æder hende op. Jeg har set Ormen, har set dens sande ansigt. Den er overalt nu, Den Store Krig er dens virke. Jeg er bange for at blive smittet af den. Jeg er bange for, at hver gang jeg tvinger Gud til at vise mig fremtiden, at jeg så pantsætter et stykke af min sjæl til den.

Ormen

Vi kender alle til Ormen, men igen har set den som jeg har. Gud viste mig dens ansigt. Det var så forfærdeligt at jeg ville lukke øjnene, men jeg kunne ikke, Gud havde bestemt at jeg skulle se dens sande ansigt. Jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på hornene gudsbespottelige navne.

Moder Simone har forklaret os alle om ormen, eller det ondes væren. Den er det i os der får os til at synde. Heldigvis er ormen ikke særlig stærk herinde, men den er lige udenfor. Ormen er derude, ude i krigshelvedet udenfor. Soldaterne er dens marionetter, Satans håndlangere. Men ormen er mere end det, den gnaver i os alle, mig mere end andre, da jeg har kraften til at se det der skal ske.

Armageddon og Antikrists komme

“Og han skal gå ud for at forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, og samle dem til krig”

Johannes Åbenbaring 20:8

Jeg har set dommedag. Herren viste mig den i en åbenbaring. Kort tid efter brød krigen ud. Jeg er bange for at krigen er begyndelsen på enden.

Det første tegn på at Antikrists komme har jeg allerede set - Krigen. Den raser udenfor klosterets vægge, forsøger at tvinge dem i knæ. Da vil han komme og skabe Helvede på jord. Jeg frygter for den dag hvor Herren åbenbarer det for mig.

Søster Isabel

Ældre, men ikke gammel

Gud

Gud er skaberen, han skabte altet ud af intet på syv dage, og hans engle vil hylde ham til evig tid. Thi han er faderen, og vi er hans skaberværk. Derfor er det nødvendigt at vise den passende respekt for Herren, thi du skal ære din fader. Gud giver og Gud tager; og på den yderste dag vil hans dom over mennesket falde.

Klosteret

Klosteret er meget gammelt, jeg ved ikke hvornår det blev grundlagt, men klosteret er helt sikkert 5-600 år gammelt. Klosteret er ikke lige så stort som det var før i tiden. Vores Priorinde, Moder Simone, har fortalt at der, da hun blev initieret, var der to gange så mange nonner, som der er i dag.

Til tider skulle man tro at vi var glemt af kirken, ja for i al den tid jeg har været her, har jeg aldrig set en pavelig gesandt. Men nu er situationen også anderledes, med krigen og al dens ondskab.

Miraklerne

Selvom Paven måske har glemt os, så har Gud ikke. Han har en særlig plan med os. Han har givet os nogle vidunderlige evner; delt noget af sin guddommelige kraft med os - vi kan udrette mirakler.

Han lader sin kraft virke igennem os. Men det er en kraft der skal bruges med nødvendig omtanke og respekt. Vi eksisterer kun på hans nåde. Det er derfor op til os at bruge hans kræfter på en behørig måde for at fremme gudsrigets komme og fuldføre Guds plan.

*“Da siger Jesus til ham: »Vig bort Satan! Thi der står skrevet:
‘Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.’« Da
forlader Djævelen ham, og se, engle kom til ham og tjente ham”*

Matthæus Evangeliet 4:10-11

Herrens veje er uransagelige, derfor er vore kræfter forskellige. Gud gav at jeg have magt over de onde ånder. Dæmonerne frygter min stemme og min berøring. Jeg kan mærke når der er onde ånder tilstede og deres frygt for mig. Denne evne blev forstærket og raffineret gennem mit kendskab til skrifterne.

Først skal den besatte salves. Fødderne smøres ind i olie så den ulyksalige kan træde rensat ind i Guds rige og læberne fugtes så Guds navn kan ytres. Der skal læses af skrifterne, og ved håndspåleggelse skal den onde ånd uddrives. Thi sat overfor gud, den almægtiges, åsyn, flygter alle onde ånder, og da skal den onde ånd fly ud af munden på den besatte og korset lægges på brystet af den besatte.

Der er blot et mindre problem, jeg må have forlagt mit krucifiks, men uden det kan jeg ikke foretage en uddrivelse.

Gud gav mig denne evne for at rense verden for det Onde - og på den yderste dag vil jeg kæmpe i front mod Satans yngel.

Skrifterne

*“Salig er den, som oplæser, og de som hører profetiens ord og
holder fast ved det, der er skrevet i den; thi tiden er nær.”*

Johannes Åbenbaring 1:3

Skrifterne er givet af Gud, og igennem dem skal sandheden oplyses. Skrifterne fortæller os alt hvad der er at vide. Heri skal sandheden om det der er sket og det der vil ske, findes. Thi heri findes Guds ord, og vejen ind til gudsriget. Jeg er den af alle her, der har brugt mest tid på at studere skrifterne. Klosterets bibliotek er ret omfattende; selv et helt liv er ikke nok tid til at studere dem alle. Derfor har jeg dedikeret mit liv til skrifterne og Gud. For kun gennem fuldstændig dedikation, opgivelse af det verdslige, kan visheden om hvornår den yderste dag vil oprinde og frelsen opnås.

Mine Søstre

Vi er ikke mange, men det betyder ikke noget, når blot vores tro er stærk. Når man træder ind i vores orden, forlader man alt det verdslige, og kommer rensset og ny ind i ordenen. Ens gamle liv giver man op, får et nyt navn overfor Gud og ens søstre. Man tilhører ikke længere verden, men kun Gud.

Moder Simone

Vores leder, god og retfærdig og selvom hendes dage er talte, og Herren snart kalder hende til sig, er hun fuld af fortrøstning - thi hun ved at hun skal genopstå fra de døde på den yderste dag. Selvom det smerter mig at se hendes sygdom gnave i hende, som ormen i et æble, ved jeg at hun ser frem til den endelige forløsning og at komme op til Gud. Hendes Kræfter er meget magtfulde; Herren har udvalgt hende til at kunne nedkalde hans vrede over synderne. Hun har sendt mig blikke hele formiddagen, som om der var noget hun ville fortælle mig.

Søster Magdalene

Der er sket noget ganske særligt. Søster Magdalene er gravid. I al min tid som nonne og skriftklog har jeg aldrig hørt om noget lignende. Kun Jomfru Maria før hende er blevet rørt af Helligånden på samme måde.

Det er hendes fortjeneste at klosteret uberørt af krigen. Hun har gennem sin kontakt til Herren og vores tro på Skaberen, skabt en barriere omkring klosteret så intet ondt kan ramme os. Lad os alle bede til at det varer ved.

Søster Johanne

Hun har det ikke godt med Guds gave til hende; det må ikke altid være rart at vide hvad der vil ske, selvom det er Guds vilje. Samtidig er det lidt skræmmende når hun får sine visioner, det minder mere og mere om en djævlbesættelse. Hun har aldrig set lyset i skrifterne, hun siger at Gud viser hende sandheden, og at hun ikke behøver skrifterne på samme måde som andre. Jeg kalder det blasfemi, og selvom hun ikke afviser skrifterne, så er de jo Guds ord og vilje.

Søster Gabriella

Den nyest tilkommende her på klosteret. Kom til os efter en engel havde åbenbaret sig for hende og sagt at hun skulle opsøge klosteret og gav hende mærket - stigmataet. Så nu er hun her på klosteret og en af os. Gud har ikke åbenbaret sig for hende på samme måde som os andre endnu - har endnu ikke de samme evner som os. Jeg ved at det skyldes at hun ikke kender skrifterne godt nok endnu, og at det ansvar der følger med Guds gave kræver en grundig forståelse af skrifterne. Jeg regner med at overtage hendes uddannelse efter Søster Simone er død.

Søster Maria

Søster Maria blev udnævnt af Søster Simone til at overtage hendes plads når Herren kalder hende til sig. Jeg tror at vores priorinde har truffet et fornuftigt valg. Efter krigen brød ud har hun vist sig meget værdifuld. Området omkring klosteret blev hurtigt en slagmark og sårede soldater med den rette gnist i hjertet fandt ind til klosteret. Her kunne Søster Maria helbrede dem med hjælp fra Gud. Søster Maria bekymrer sig meget om Søster Magdalenes barn og spurgte mig om der i skrifterne, kunne findes en måde at undersøge hvad Magdalenes barn skal betyde eller være.

De andre nonner her på stedet deler ikke Guds gave med os. *Søster Catharine*, den ældste blandt os, er gået i barndom. Hun glemmer hvor hun lægger ting, bytter rundt på vores navne. Men en ting glemmer hun aldrig - Guds navn og nøglen til Sakristiet. Det er derfor vigtigt at vi tager os af hende, så hendes sidste år kan blive behagelige.

Til tider tror jeg at Herren gjorde *Søster Anastase* en tjeneste ved at fjerne hendes syn, thi han lod hende ikke se den elendighed og krig der omgiver os. Den smukke *Søster Claire*, valgte at give sin kærlighed til Gud i stedet for en af Adams sønner. *Søster Sarah*, ja det er begrænset hvor meget hun forstår, men hendes tro er stærk - og det er det eneste der virkelig betyder noget.

Messias

Gennem skrifterne har vi lært at der vil komme en ny Messias. En frelser der vil tage os ved hånden og føre os ind i Gudsriget. Denne frelser vil komme når tegnene, de rigtige tegn, vil vise sig. Jesus, den første Messias, viste os vejen til Gudsriget, og ved hans genkomst vil han føre os derind.

I går aftes mødte jeg Jesus, han kom til mig, mens jeg bad foran alteret, jeg var helt alene i kapellet, han hang der på korset, så sårbar men alligevel stærk. Da kom han til mig, hans glorie overstrålede alt, og jeg blev badet i lys. Så trådte han ned fra korset og trængte ind i mig. Han rørte mit inderste og mest hemmelige - jeg blev opfyldt af hans væsen. Så bar han mig ind i min seng og rensede mig for synd. Thi han er frelseren, ham der vil komme på den yderste dag og frelse mennesket og føre det ind i tusindårsriget.

Magdalene og hendes barn

At Søster Magdalene måske skulle dele skæbne med Jomfru Maria er en helt unik begivenhed. Jeg har søgt i de hellige skrifter for at finde et svar - en forklaring. Men forgæves. Jeg kan virkelig ikke finde noget sted i skrifterne, hvor der står at det skal ske igen på samme måde som med Jomfru Maria og Jesusbarnet. Ingen andre end Herren ved hvad Magdalenes barn skal betyde. Derfor bad Søster Maria bad mig om i skrifterne at finde en måde hvorpå barnet kan kendes, for det er i skrifterne at sandheden om det der skal komme:

“Og profeten sagde »Lad Herrens tjenere døbe barnet i kogende vand, da vil dets sande ansigt vise sig, thi hvis barnet er af Herren, da vil det ikke tage skade« ”

Judiths Bog 14:2

Står der i Judiths bog, og selvom den ikke er en kanoniseret del af Biblen, rummer dens ord lige stor sandhed.

Men jeg kan stadig ikke tro det. At Søster Magdalene er gravid er ret tydeligt, hun er meget tæt på at nedkomme nu. At hun skulle være udvalgt af Gud, befrugtet af Helligånden, til at bære den nye messias, det tvivler jeg på.

Jeg stoler ikke på hende når hun siger at hun er urørt, jeg kan nemt forestille mig hvad der kan ske når klosteret er fyldt med sårede soldater - det Ondes marionetter. Har Satan plantet sin sæd blandt guds udvalgte? Og hvem ved da, hvem der så bliver født...

Antikrist

“Og han skal gå ud for at forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, og samle dem til krig”

Johannes Åbenbaring 20:8

Antikrist er den falske profet - det Ondes hærfører. Der er tegn på at Antikrist snart vil vandre på jorden. Krigen er blot et af dem. Det øjeblik Satan får sin hærfører, da vil verden ganske sikkert gå under og Guds plan vil gå fortabt. Kun Guds engles vrede kan stoppe ham. Dette er de sidste tider.

Apokalypsen

“Og den første engel blæste i sin basun; da kom der hagl og ild, blandet med blod, og det blev kastet på jorden; og en tredjedel af jorden brændte op, og en tredjedel af træerne brændte op, og alt grønt græs brændte op.”

Johannes Åbenbaring 7:6-8

Udenfor raser krigen, den synes ikke at stoppe. Heldigvis er vi forskånet for krigens ødelæggelser. Men alle andre steder er død, ødelæggelse og elendighed overalt. Dette er det første tegn. Dommedag er nær.

Ormen og krigens væsen

Vi kender alle til Ormen, Ormen er det i os der får os til at synde. Heldigvis er Ormen ikke særlig stærk herinde, men den er lige udenfor. Men Ormen er mere end det, den gnaver i os alle, det er den der får os til at tænke ondt om hinanden, den er vores dårlige samvittighed der driver os til at give efter for synden. Kun ved renselse kan dens mærker fjernes.

Søster Gabriella

Ung

Gud

Herren, vor fader. Ud fra ham oprinder alting, thi han har skabt altet ud af intet, og vi må ære ham som den fader han er. Han er en hård Herre, men barmhjertig. Alt blegner i forhold til ham. Selv Djævelen, skælver overfor ham, da han ved at han kunne knuse ham, som en lus mellem to negle. Lucifer, beseglet af hans eget hovmod, ved at man ikke ustraffet vender sig fra Guds ansigt og kærlighed. Og jeg tror at Gud kneb en tåre, da hans yngling vendte sig fra ham, ligesom han gjorde da mennesket spiste af Kundskabens træ. Derfor må vi stræbe efter at vise os værdige til hans nåde og ikke synde.

Klosteret

Jeg er meget ny her på klosteret, det er blot et par år siden jeg kom. Jeg har stadig meget at lære, men desværre er min mentor, vor Moder Simone ved at dø. Hvem skal så vise mig vejen til Gud.

Moder Simone har fortalt mig lidt om klosteret historie. Det er et gammelt kloster, jeg kan ikke huske hvornår det blev grundlagt, men det har stået her i lang tid. Hun viste mig også en dyrebar skat, et stykke brød, som hun sagde stammede fra den sidste nadver. Dette relikvie indeholder ufattelige kræfter, og det Onde må aldrig få fat i det, endvidere komme nær det.

Englen

*“Lyt til mig mit barn, jeg giver dig Herrens mærke, så du kan
opsøge de belliges stad. Her skal du modtages med åbne arme,
thi de ved at du i sandhed hører Herren til”*

Ærkeenglen Gabriel

Det var lige da krigen brød ud. Byen hvorfra jeg stammer, var blevet lagt øde, min familie gået til i flammerne fra vores brændende hus. Da var det at jeg i flammerne så Ærkeenglen Gabriel. Han stod der i de brændende ruiner af mine forældres hus og talte. Da han var færdig stog han til himmels, med mine forældre i sine arme. Jeg viste ikke hvad jeg skulle gøre af mig selv, og min forvirring blev kun værre af de blødende sår fra mine hænder, som Gabriel havde skabt med sit flammesværd. Kun en sær forudelse om, hvor jeg skulle gå hen drev mig - og jeg valgte at følge den. Således drog jeg rundt i mange dage, så megen død og ulykke, og fandt til sidst frem til mit mål - klosteret. Her blev jeg modtaget af Moder Simone, som straks indså at jeg var blevet sendt af Herren.

Miraklerne

Klosteret viste sig at være gudbenådet. Gud har en særlig plan med klosterets nonner. Næsten alle her er i besiddelse af fantastiske, gudgivne evner. Evner jeg ikke deler, men Moder Simone forsikrer mig om at jeg også en dag vil modtage Guds gave; at jeg også en dag vil kunne udføre mirakler ligesom mine søstre. Og jeg afventer den dag, hvor Herren ser at jeg kan tjene ham godt, og vælger at benåde mig, med de kræfter han også har givet til mine søstre.

Mine Søstre

På klosteret er vi i alt ti nonner. Jeg er den nyest initierede og lever blandt dem som en jævnbyrdig. Da jeg trådte ind i ordenen, forlod jeg alt det verdslige, og tilhørte fra den dag af kun Herren. Mit gamle liv gav jeg op, og blev givet et nyt navn - Gabriella; efter englen som viste sig overfor mig. Da jeg er den nyeste her, har jeg meget at lære. Dette sørger Moder Simone for.

Moder Simone, vor Priorinde

Min elskede lærermester skal snart drage fra denne verden. Hun er mærket af Døden - Herren kalder hende snart til sig. Sådan er verden nu engang indrettet. Livet får kun mening med døden som modpol. Men jeg vil beklage det, jeg mister min mentor og ven. Og hvem skal lede mig når Gud beslutter at give mig hans gave. Samtidig er det også et stort tab for klosteret, da hendes kontakt til Herren er meget tæt, hun er i stand til at nedkalde Guds vrede over synderne.

Søster Maria

Søster Maria er blevet udvalgt til at overtage Moder Simones rolle som priorinde, når Herren kalder hende til sig. Søster Maria står for infirmeriet. Det er her de sårede soldater fra Krigen ligger. Gud lader hende helbrede de mest utrolige sår, til tider tror jeg hun kan genoplive de døde, så utroligt er det.

Men, igennem længere tid har jeg hørt nogle sære lyde om aftenen når jeg ligger på mit kammer. Først troede jeg bare, det var vinden der ruskede i vinduerne, men her for nylig fandt jeg ud af, at det kom inde fra ved siden af; inde fra søster Marias kammer. Det lød nærmest som piskelyde. Herren må tilgive mig, men i en ledig stund gik jeg ind på hendes kammer, og da var det jeg så tingen - men jeg forstår det bare ikke - hvad skulle hun lave med en pisk med små skarpe metalspidser på?

Søster Johanne

Søster Johanne er fantastisk. Gud har givet hende, at hun kan se det der skal komme. Hun giver sig hen i hans vold, og han viser hende hvad der skal ske. Hun har set mange ting, ikke alle lige behagelige. Og jeg tror at det til tider skræmmer hende. Men det er Guds gave, hun bør være stolt og bære smerten - thi det er Guds vilje.

Søster Isabel

Ingen her på klosteret overgår hendes kendskab til skrifterne. Jeg respekterer hendes ord, thi jeg ved at det er baseret på hendes kendskab til Guds ord. På trods af hendes kendskab til Bogen, så tvivler jeg på at hun ville være ligeså god en lærermester som Simone. Hvad hun har i kundskab mangler hun i visdom.

Søster Magdalene

Noget ganske fantastisk er indtruffet. Søster Magdalene er gravid. Helligånden kom til hende og gjorde hende frugtbar. Dette er kun sket én gang før i historien, og det var med Jomfru Maria. Denne fødsel var af stor betydning for menneskeheden, og for Guds udvalgte. Vi er alle meget spændt, for tænk hvis hun føder den nye Messias. Søster Magdalene ønsker at fødslen skal foregå i kapellet, da hun der vil være tættere på Gud. Men hvad nu hvis det er noget andet, noget meget værre der kommer...

Vi er dog ikke de eneste nonner her på stedet. Gamle *søster Catharine* er gået i barndom. Men selvom hun ofte glemmer hvor hun lægger ting, men én ting glemmer hun ikke - Guds navn og nøglen til sakristiet. I sakristiet har vi en meget stor skat. Et stykke brød fra den sidste nadver, en skat som også skal værnes om. *Søster Anastase* er blind, måske var det en gave fra Gud, at fjerne hendes syn, så hun ikke kunne se den død og ødelæggelse som krigen fører med sig. Det eneste sørgelige er at hun aldrig kommer til at se den nye messias søde ansigt. Aldrig før har jeg set en så smuk kvinde som *søster Claire*. Selvom hun kunne få den prægtigste af alle Adams sønner, valgte at give sin kærlighed til Gud. Det er begrænset hvor meget *Søster Sarah* forstår, men hendes tro er stærk - og det er det eneste der virkelig betyder noget. Disse nonner er heller ikke udvalgt af Gud ligesom mig, men forskellen er at de nok heller aldrig bliver det.

Antikrist

“Og han skal gå ud for at forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, og samle dem til krig”

Johannes Åbenbaring 20,8

Antikrist er den falske profet - det Ondes hærfører. Der er tegn på at Antikrist snart vil vandre på jorden. Krigen er blot et af dem. Det øjeblik Satan får sin hærfører, da vil verden ganske sikkert gå under og Guds plan vil gå fortabt. Kun Guds vrede kan stoppe ham.

Dommedag

“Og jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på hornene ti kroner og på hovederne gudsbespottelige navne.”

Johannes Åbenbaring 13,1

På den yderste dag vil Guds dom falde. Messias vil komme og føre os ind i det nye tusindårsrige. Gud elsker sit skaberværk, og jeg kan ikke tro at han vil lade dyret, Satans inkarnation, ødelægge det. Jeg ved at sat overfor Guds åsyn, vil de onde skælve, og se fejlen i deres veje. Da vil de onde omvende sig, og Satan vil ikke længere have magt over dem. Messias vil komme og prædike for dem, og gøre dem ude af stand til at synde. Thi da vil alle kunne se op på Herrens søn med kærlighed i deres blikke, og de vil kalde Herren ved hans sande navn, og hans rige vil komme.

Ormen

Det er en tid med store forandringer. Krigen, som er omkring os mærker os alle. Al den død der er omkring os, al den ulykke og elendighed. Søster Simone siger det er Ormen i verden, der søger at ødelægge alt, og at den samme Orm er ved at ødelægge hende. Ormen er det i os der får os til at synde. Heldigvis er Ormen ikke særlig stærk herinde, men den er lige udenfor, vi må være på vagt. Ude i Helvedet udenfor, gnaver Ormen sig ind i dem. Men Ormen er mere end det, den gnaver i os alle, det er den der får os til at tænke ondt om hinanden, den er vores dårlige samvittighed der driver os til at give efter for synden.

Barnet

Nyfødt

At du får dette nye karakterark betyder ikke at du bliver reinkarneret. Det er rent spilteknisk, for at du stadig kan være med i scenariet. Alt du tidligere har vidst, gennem tidligere handlinger i spillet, og din tidligere rolle som Søster Simone er glemt. Du har ingen erindring om det længere.

Det du sidder med i hånden nu, er karakterarket for Magdalenes barn. Det er en svær rolle. Du har ingen referencer til noget som helst - som så kan du ikke skelne mellem godt og ondt. Du er omnipotent - dine kræfter er sådan set ubegrænsede - du har bare ikke evnen til at styre dem. På sin vis er du styret af instinkter og meget primitive følelser som moderkærlighed, frygt og glæde. Du vil gøre alt for at din moder ikke skal komme til skade - men kan ikke overskue konsekvenserne af dine handlinger.

Du er født med visse telepatiske evner, du er i stand til at føle intentioner (som spilteknisk vil være at du udleder hvad personer mener når de taler), og har et særligt bånd til din mor, hvorved du kan kommunikere med hende. Men for dig eksisterer den ydre verden sådan set ikke endnu, det eneste du kender er din mor, som du umiddelbart har ubetinget kærlighed for. Du kan ikke føle godt eller ondt, endsige skelne mellem de to. Tryghed, er nok den vigtigste følelse for dig - du vil have at din mor har det godt, og er i ro med sig selv - dermed har du det selv godt. Den verden du oplever, oplever du delvis gennem din mor. Det samme med tanker og følelser og begreber - men du har ingen forståelse for dem(begreberne).

“Men Gud Herren sagde: »Se, mennesket er blevet som en af os til at kende godt og ondt«”

Første Mosebog 3:22

Hvis du bliver præsenteret for begreberne godt eller ondt er du uforstående. Du har ikke dannet nogen begreber endnu, så du kan kun forstå noget som det der bliver fortalt om det. Du kan føle tanker hos din moder og hos andre, men du har ikke værktøjet til at forstå de begreber de har i deres tanker. Dit faste holdepunkt er din moders følelser. Din højeste prioritet er hendes tryghed. Du forstår verdenen gennem din moder - alt andet er fremmed og truende.